

ARCH
CU

Photographer: PALAI STUDIO

Lecture

REBORN : THE REDEFINING OF RUEAN THAI

28 August 2024

REBORN : THE REDEFINING OF RUEAN THAI

วันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2567 ณ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้เข้าร่วมเสวนา : รองศาสตราจารย์ประจำ แสงสายัณห์ รองศาสตราจารย์พงศกร ยิ้มสวัสดิ์ และ
คุณธนนาถ กรมณีโรจน์

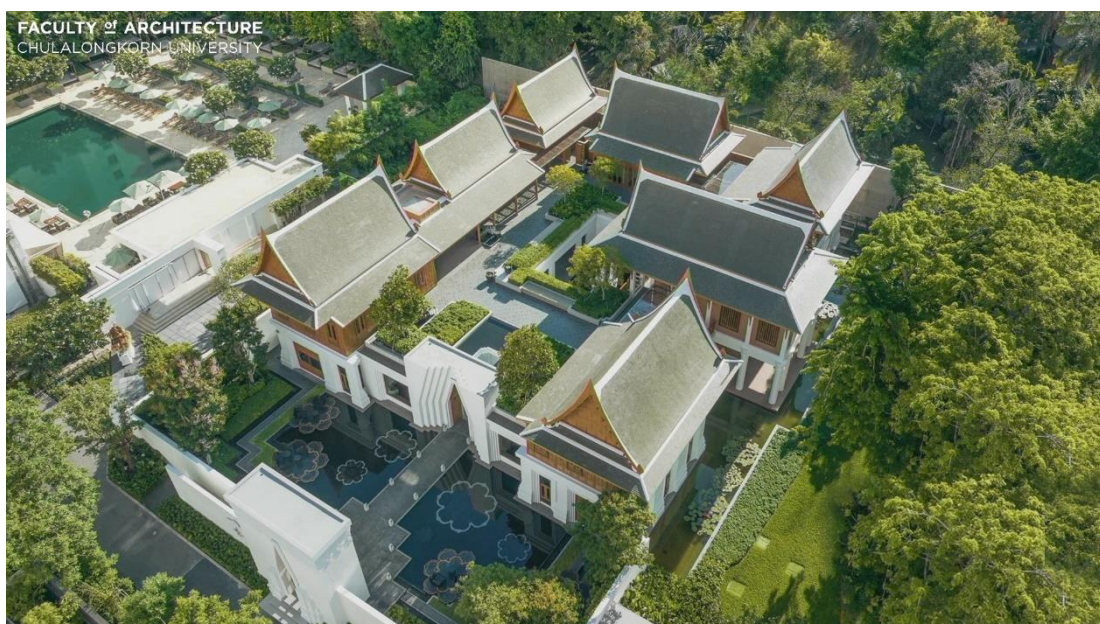
ภาพบรรยากาศการเสวนาเรื่อง REBORN : THE REDEFINING OF RUEAN THAI ณ ห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิยามใหม่ของการทำงานออกแบบสถาปัตยกรรมไทยในโลกยุคปัจจุบัน ภายใต้โครงการ “เดอะสุขุขทัยสปปา” ของโรงแรมสุขุขทัย ถือเป็นอีกหนึ่งแนวทางสำหรับกระบวนการออกแบบสถาปัตยกรรมไทย เป็นการนำเอาเรือนไทยเครื่องสับที่มีความหมายเดิมเป็นอาคารพักอาศัยมาออกแบบใหม่ โดยปรับให้สถาปัตยกรรมมีหน้าที่การใช้สอยเปลี่ยนไปจากเดิม สลักภาพของเรือนไทยพักอาศัยไปสู่อาคารสาธารณะ จนเกิดเป็นนิยามใหม่ของสถาปัตยกรรมไทย ที่สะท้อนภาพความงาม ความสดชื่นร่มเย็น ของเมืองเก่าสุขุขทัยออกมาให้เห็นใน “เดอะสุขุขทัยสปปา” ผ่านการออกแบบ โดยมีฉากหลังเป็นแหล่งอารยธรรมสุขุขทัย ด้วยแนวคิดหลักของโครงการ

ที่มาและแนวคิด

เดอะสุขุขทัยสปปา โรงแรมสุขุขทัย เกิดขึ้นมาจากความต้องการของโรงแรมที่ประสงค์จะสร้างสปปาแห่งใหม่ขึ้นมาแทนสปปาเดิมที่ผ่านการเปิดให้บริการมาแล้วอย่างยาวนานจนถึงเวลาที่

เหมาะสม ทางโรงแรมจึงต้องการที่จะปรับปรุงสถาปัตยกรรมใหม่ เพื่อให้เกิดบรรยากาศของความสดชื่นกลับขึ้นมาอีกครั้ง พร้อมกับสร้างเรื่องราวใหม่ๆ เพื่อดึงดูดแขกของโรงแรมให้หวนกลับมาใช้บริการอีกครั้งหนึ่ง โครงการก่อสร้างสถาปัตยกรรมใหม่จึงเกิดขึ้นในชื่อเดอะสุโขทัยสเปซ โดยไอเดียแรกเริ่มมาจากหนึ่งในกรรมการบริษัทโรงแรมสุโขทัย ต้องการขายเรือนไทยหมู่หนึ่งทำจากไม้สักทองอายุกว่า 30 ปี ที่เป็นเหมือนสมบัติของตัวเอง โดยทางโรงแรมสุโขทัยก็เลือกที่จะรับซื้อเรือนหมื่นเอ้าท์ ด้วยความตั้งใจว่าอยากจะย้ายมาทำเป็นสเปซ จากเหตุผลที่กล่าวไปข้างต้น ซึ่งโครงการนี้ก็ได้รับความร่วมมือจากทีมงานออกแบบทั้ง 4 ทีม ประกอบด้วยทีมบริษัทพาไล ทีมแลนด์สเคปจากบริษัทเรดแลนด์ - สเคป ทีมอินทีเรียจากบริษัท Sixseven Studio และไลต์ติ้งจาก Atelier AT มาร่วมกันออกแบบสเปซใหม่ของโรงแรมสุโขทัยในครั้งนี้

ภาพเดอะสุโขทัยสเปซ

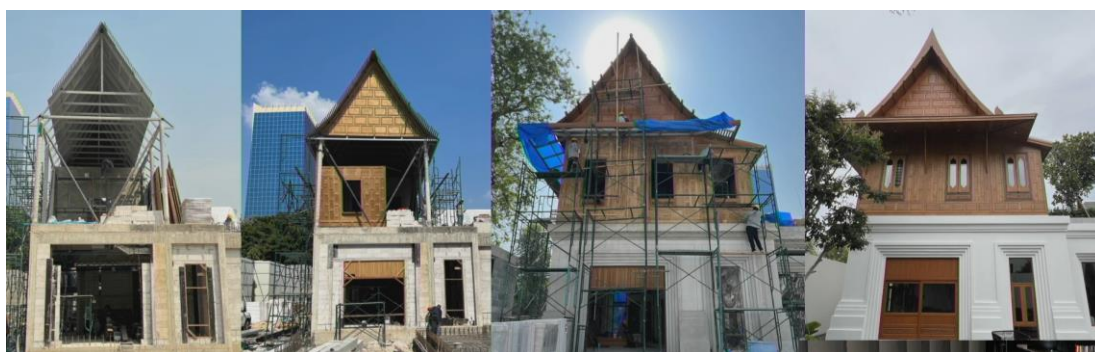
ภาพจากการบรรยาย REBORN : THE REDEFINING OF RUEAN THAI

ในการออกแบบสเปซใหม่ของโรงแรมสุโขทัยในครั้งนี้ถือเป็นความท้าทายในการทำงานออกแบบสถาปัตยกรรมไทยอย่างยิ่ง ทั้งยังเป็นการทำงานที่ยากลำบากในช่วงที่สถานการณ์การระบาดของโควิด - 19 ยังไม่คลี่คลาย และที่สำคัญเนื่องจากว่าโจทย์คือต้องการนำเอาเรือนไทยเก่ามาใช้ โดยถือเป็นการทลายภาพจำของเรือนพักอาศัยแบบไทยโบราณ แล้วปรับหน้าที่ใหม่ให้กลายเป็นสเปซที่ยังคงเสน่ห์ของเรือนไทยเอาไว้ พร้อมกับการสร้างคาแรคเตอร์ใหม่ แนวคิดในการสร้างความพิเศษหรือสร้างคาแรคเตอร์ให้กับตัวอาคารนี้จึงเป็นเรื่องที่สำคัญ เนื่องจากเรือนไทยดั้งเดิมมีลักษณะคล้ายกับงาน prefab กล่าวคือเป็นของที่ปรุ้งเอาไว้ก่อนที่จะนำองค์ประกอบ

เหล่านั้ไปประกอบเป็นเรือน เพราะฉะนั้นเรือนไทยมักจะมีลักษณะที่คล้ายๆ กัน ซึ่งอาจจะไม่มีคาแรกเตอร์ที่โดดเด่นเป็นลักษณะเฉพาะตัว ในฐานะผู้ออกแบบจึงต้องสร้างความเป็นเอกลักษณ์ให้อยู่กับสถาปัตยกรรมที่นิยมใหม่ขึ้นมาี้ โดยการนำเอาไอเดียจากศิลปวัตถุสมัยสุโขทัยที่ได้จากการไปพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติและอุทยานเมืองเก่าสุโขทัยนำมาใช้ ร่วมกับประสบการณ์ด้านการออกแบบสถาปัตยกรรมไทยของผู้ออกแบบ เพื่อสร้างลักษณะเฉพาะตัวให้กับสถาปัตยกรรมและเกิดเป็นภาพจำของ new branding และเป็นแลนด์มาร์คใหม่ของโรงแรม

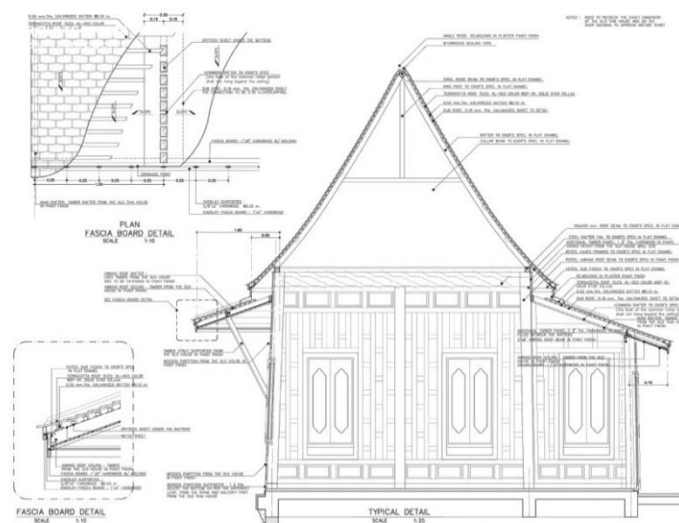
การนำเรือนไทยมาสร้างนิยามใหม่

การออกแบบสถาปัตยกรรมที่มากจากการนำเรือนไทยมาปรับให้เป็นอาคารสาธารณะนั้น มีจุดที่ต้องคำนึงถึงอยู่ เนื่องจากเรือนไทยเดิมมีระยะการวางเรือนที่ชิดกันมาก จึงจำเป็นต้องจัดระยะใหม่ที่เหมาะสม เพื่อให้ที่ว่างเกิดความสั่นไหวและต่อเนื่องขึ้น ความยากคือเรือนไทยที่ยกมาสร้างสพานั้นต้องใช้ฝาเดิมซึ่งมีระยะเดิมอยู่แล้ว ดังนั้นผังของสพานจึงถูกล็อกด้วยระยะของฝาเดิมทรงจั่วเดิม แต่ต้องเอามาจัดฟังก์ชันใหม่ ผู้ออกแบบจึงใช้วิธีจัด gridline ใหม่ โดยใช้เสาเรือนเดิมร่วมกับเสริมเสาใหม่เข้าไป และต้องเพาะฝาผนังเรือนใหม่บางส่วน เรือนไทยสำหรับอยู่อาศัยมักจะมีการเล่นระดับของเรือน เมื่อต้องปรับให้เป็นอาคารสาธารณะจึงต้องทำให้ระดับพื้นภายในเท่ากัน เพื่อให้ที่ว่างมีความต่อเนื่องเหมาะแก่การใช้งานที่เปลี่ยนไป ความยากอย่างหนึ่งคือฝากระเบะของเรือนไทยเป็นชิ้นส่วนสำเร็จรูปที่สร้างมาเพื่อให้พอดีกับระดับของเรือนเดิม เมื่อปรับพื้นให้เสมอกันจึงส่งผลให้ระดับชายคาไม่เท่ากัน จึงต้องหาค่าเฉลี่ยความสูงฝาผนังเรือนทั้งหมด แล้วต่อชิ้นส่วน panel ที่ด้านบนของฝาใหม่เพื่อให้ระดับชายคาเท่ากัน แล้วออกแบบปรับ proportion รูปทรงอาคารใหม่เป็นทรงฝรั่ง ปรับชั้นล่างเป็นอาคารเครื่องก่อ ชั้นบนเป็นเรือนไม้ เปลี่ยนโครงสร้างหลังคาเป็นเหล็กและปรับชายคาให้สั้นลง ทำให้รูปทรงอาคารดีขึ้น

ภาพการก่อสร้างและแบบแสดงภาพตัดเรือนไทยเมื่อปรับระดับพื้นให้เท่ากันแล้ว

ภาพจากการบรรยาย REBORN : THE REDEFINING OF RUEAN THAI

แสดงภาพตัดเรือนไทยเมื่อปรับระดับพื้นให้เท่ากันแล้ว

ภาพจากการบรรยาย REBORN : THE REDEFINING OF RUEAN THAI

แนวคิดความเป็นสุขุขทัยสู่ดีเทลในงานออกแบบ

การนำบรรยากาศของความเป็นสุขุขทัยมาใช้เริ่มตั้งแต่ทางเข้าสปาที่ออกแบบให้เป็นซุ้มประตูที่ได้รับแรงบันดาลใจจากมณฑปพระอจนะ วัดศรีชุม ผู้ออกแบบดัดแปลงโดยการลดทอนรูปทรง ดึงเอาเสน่ห์ของเส้นสายกราฟิกตรงช่องเปิดผนังมณฑปมาใช้ ออกแบบทางเข้าให้บีบแคบบังคับให้เกิดมุมมองพิเศษเช่นเดียวกับมุมมองที่ปรากฏบนผนังมณฑป และผู้ออกแบบยังใช้สัญลักษณ์ข้าวหลามตัดที่มาจากโลโก้ของโรงแรมมาทำเป็นส่วนประดับเชิงผนังซุ้มด้านบน เมื่อผ่านซุ้มเข้ามาแล้วจะเจอกับสระน้ำเสมือนตระพังในสมัยสุขุขทัย โดยมี sculpture ทำเป็นรูปดอกบัวลอยอยู่ในน้ำแสดงถึงการเชื้อเชิญต้อนรับ ดอกบัวเป็นหนึ่งในสิ่งที่ผู้ออกแบบหยิบมาใช้เป็นไอเดียที่สอดแทรกเข้าไปในสถาปัตยกรรมหลายจุด จากการพบภาพดอกบัวในศิลปะวัตถุสมัยสุขุขทัยเป็นจำนวนมาก เช่นลายมงคลร้อยแปดในรอยพระพุทธรูปของสุขุขทัย โดยเฉพาะลายดอกบัวบนแผ่นหินชนวนมณฑปวัดศรีชุม ซึ่งเป็นดอกบัว 7 กลีบถือเป็นเอกลักษณ์ที่พบเฉพาะในสุขุขทัย ในขณะที่ดอกบัวทั่วไปนิยมเขียนเป็น 8 กลีบ บนพื้นสระจะมีเส้นสายที่ออกแบบเป็นเกลียวคลื่นกระจายเป็นวงออกไป ถอดมาจากวงขดนิ้วในรอยพระพุทธรูป ก่อนเข้าสู่พื้นที่ใช้งานภายในอาคารจะพบกับซุ้มที่เจาะฝ้าเพดานด้านบนเป็นสระเล็กๆ ให้เล่นกับแสงที่ตกกระทบผ่านผิวน้ำลงมาด้านล่างตรง foyer แล้วเกิดความเคลื่อนไหวขึ้น

ภาพแสดงซุ้มทางเข้าที่ถอดแบบมาจากมณฑปพระอจนะ วัดศรีชุม และมุมมองจากทางเข้าหน้าโครงการ

ภาพจากการบรรยาย REBORN : THE REDEFINING OF RUEAN THAI

ภาพแสดงสระน้ำหรือสระพังที่มีดอกบัว 7 กลีบอยู่บนพื้น

ภาพจากการบรรยาย REBORN : THE REDEFINING OF RUEAN THAI

มาถึงอาคารหลักที่เป็นสถาปัตยกรรมเครื่องสับกึ่งเครื่องก่อ จากการจัด gridline ใหม่ ทำให้เหลืออาคารที่เป็นส่วนเรือนไทยอยู่ทั้งหมด 7 หลัง ทรงหลังคาของเรือนไทยได้ปรับเปลี่ยน ตัวเหงาปั้นลมให้เป็นหางวันคล้ายกับที่พบในสถาปัตยกรรมล้านนา โดยพบการเขียนหางวัน ลักษณะดังกล่าวในลายเครื่องสังคโลกในสมัยสุโขทัย และผู้ออกแบบยังเพิ่มความพิเศษด้วยการ จิกลายเข้าไปในตัวเหงาด้วยเทคนิคปูนตั่ว ซ้อนระนาบด้านหลังใบระกาให้กลืนไปกับปั้นลมเพื่อ สร้างให้เกิดมิติ ทั้งยังเป็นการเลี่ยงการใช้ใบระกาแบบตรงๆ ที่พบเห็นในเครื่องลายองในอาคาร ศาสนา การออกแบบรูปทรงและลายประดับใหม่ก็เพื่อเลี่ยงบรรยากาศความเป็นศาสนสถาน ไล่มาถึงผนังชั้นล่างที่เป็นเครื่องก่อทาสีขาว เพิ่มลูกเล่นด้วยการย่อมุมย่อเก็จบนผนังอาคารให้เกิด แพทเทิร์นของมิติแสงเงา โดยดัดแปลงมาจากบัวหัวเสาสมัยสุโขทัยและเป็นการล้อลักษณะของ กรอบหน้าต่างในเรือนไทย การให้แสงภายนอกอาคารจำลองลักษณะการให้แสงของอุทยาน ประวัติศาสตร์สุโขทัยที่มีความสลัว ช่วยคลุมให้บรรยากาศดูสงบและผ่อนคลาย

ภาพดีเทลการย่อมุมบนผนังชั้นล่างของโครงการ

ภาพจากการบรรยาย REBORN : THE REDEFINING OF RUEAN THAI

บรรยากาศชั้น 2 ของโครงการและหน้าจั่วบ้านลมที่ออกแบบใหม่

ภาพจากการบรรยาย REBORN : THE REDEFINING OF RUEAN THAI

สำหรับชั้นบนของอาคารเป็นส่วนเรือนไทยที่ถูกจัดระยะใหม่แล้ว โดยเจาะช่องตรงกลางคอร์ตเชื่อมข้างบนกับข้างล่างให้ space คุโล่งสบายขึ้น กลางคอร์ตเว้นเป็นสระน้ำที่กลางสระมี sculpture หอยสังข์ตั้งอยู่ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นมงคล ความร่มเย็น และไม่ใช่รูปสัญลักษณ์ทางศาสนาที่จับต้องยาก จึงเลือกใช้รูปหอยสังข์สีขาวมีลายขดเป็นทักษิณาวรรตมาปรับใช้ ระหว่างเรือนชั้น 2 จะมี coverway เชื่อมระหว่างกันเพื่อบังแดดบังฝน มีการสอดแทรกดีเทลของหลังคา coverway ด้วยการสร้างแพทเทิร์นลายดอกบัวบนกระຈกใส ให้เล่นกับแสงแดดที่กระทบผ่านหลังคาตกเป็นเงาทาบลงบนพื้นผนังทางเดิน มองดูคล้ายดอกบัวลอยอยู่ในน้ำที่

ระเรื่ออยู่บนพื้นผนัง ซึ่งจะปรากฏไม่เหมือนกันในแต่ละช่วงเวลาเพื่อสร้างความสนุกหรือประสบการณ์ให้กับแขกที่มาใช้บริการ เมื่อเข้าสู่ภายในเรือนจะพบกับห้องต่างๆ ที่ทำสีไม้ของฝากระเบาะเดิมให้เป็นโทนสีเขียวไข่กา ผนังห้องประดับด้วยแผงโลหะฉลุไอเดียรักษโลก ได้จากการนำเอาเศษโลหะเหลือใช้จากงานอุตสาหกรรมมาสร้างกราฟิกเป็นรูปดอกบัว โดยศูนย์ศิลปาชีพช่วยทำกลีบดอกบัวเป็นแก้ว เมื่อใส่ไฟเข้าไปจะเกิดมิติขึ้นมา เป็นการเชื่อมโยงไอเดียการออกแบบภาพรวมของโครงการ

ภาพสระน้ำและหอยสังข์บริเวณคอร์ตกลางโครงการ

ภาพจากการบรรยาย REBORN : THE REDEFINING OF RUEAN THAI

ซ้าย: บรรยายภาคที่เกิดจากดีเทลของหลังคา coverway ขวา: ภาพแสดงบรรยายภาคภายในอาคาร

ภาพจากการบรรยาย REBORN : THE REDEFINING OF RUEAN THAI

การออกแบบอาศัยการถอดรหัสเส้นสายผิวสัมผัส แสงเงา บรรยากาศ ฯลฯ ที่ปรากฏในภาพขณะสังคโลกไปจนถึงสถาปัตยกรรมแบบสุโขทัย ได้ถูกเอามาประมวลเพื่อสร้างแนวคิดในการออกแบบที่ไม่ใช่การลอกเลียนของโบราณ ทำให้เกิดความพิเศษเฉพาะตัวให้กับสถาปัตยกรรมโดยไม่ขัดต่อแบบแผนหรือจารีตในสถาปัตยกรรมไทย ตลอดจนเทคนิควิธีการออกแบบจากการนำเรือนไทยมาปรับการใช้งานใหม่โดยทลายรูปทรงแผนผังแล้วนำมาก่อรูปใหม่ เกิดเป็นนิยามใหม่โครงการนี้จึงถือเป็นแนวทางหนึ่งของการออกแบบสถาปัตยกรรมไทยที่รับใช้สังคมแห่งปัจจุบันสู่ออนาคตที่ยั่งยืน โดยถือเป็นการแก้ปัญหาด้านการออกแบบที่ต้องอาศัยประสบการณ์การทำงานด้านการออกแบบสถาปัตยกรรมไทยมาแล้วอย่างโชกโชน

Special Talk Transcription.

Topic: REBORN : THE REDEFINING OF RUEAN THAI

โดยรองศาสตราจารย์ประจำ แสงสายัณห์ รองศาสตราจารย์พงศกร ยิ้มสวัสดิ์ และ

คุณธนนาถ กรมณีโรจน์

Records File: 0829.mp4.

Audio/Video Duration: 01:48:53

Date transcribed: 28 August 2024

Time	Speaker	Audio
00:00:00	พิธีกร รศ.ปารณ ชาติกุล	กราบสวัสดิ์ท่านวิทยากร เรียนท่านรองคณบดี ผู้ช่วยคณบดี คณาจารย์ทั้งหลาย ทั้งคณาจารย์ประจำและคณาจารย์พิเศษ นิสิตนักศึกษา นักเรียนและผู้สนใจโดยทั่วไปนะคะ วันนี้พิเศษ มากๆ เลย มีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง ผมเองก็รู้สึกว่าได้รับเกียรติ มากๆ ที่ได้รับหน้าที่เป็นพิธีกรในวันนี้ค่ะ นะคะส่วนตัวเองนิดนึง ผมรองศาสตราจารย์ปารณ ชาติกุล เป็นผู้ช่วยคณบดีคณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ วันนี้ขออนุญาตเป็นพิธีกรแนะนำกันนิด นึงก่อนที่จะเข้าเรื่องของเราในวันนี้ค่ะ จริงๆ แล้วงานนี้ ที่มา นั่งกันอยู่ และได้รับฟังกันทุกท่านก็คือ Architecture & Design for Society 2024 งานนี้เนี่ยเป็นงานที่เราคณะสถาปัตย์จัดขึ้น เพื่อเป็นการบรรยาย ไม่ว่าจะเป็นการเผยแพร่ความรู้หรือว่า งานวิจัยต่างๆ นะคะ ก็จัดเป็นประจำเดือนละหนึ่งถึงสองครั้ง ก็ จะมีวิทยากรทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติมาแชร์ความรู้ แง่คิดประสบการณ์ต่างๆ ให้สาธารณชนได้ฟังนะคะ แล้วเราก็ เปิด open ว่าใครสนใจจะฟังก็ได้ค่ะ งานนี้มีความพิเศษอยู่ สักสองสามอย่างด้วยกัน อย่างแรกคือถ้าใครเป็นผู้ประกอบ วิชาชีพหรือมีใบประกอบวิชาชีพอยู่แล้ว ก็สามารถที่จะนำการรับ ฟังบรรยายตรงนี้เป็น การสะสมแต้ม สำหรับเรื่องของวิชาชีพได้ หรือว่าใครสนใจที่จะเรียนในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์นะคะ

Time	Speaker	Audio
	พิธีกร รศ.ปารณ ชาติกุล	จริงๆ ในปีนี้ก็เริ่มเป็นปีแรกที่ค่อนข้างจะพิเศษนิดนึง ในปีการศึกษา 2567 นี้นะครับ ถ้ามีการเข้าฟังบรรยายตลอดปี การศึกษามากกว่า 80% ก็สามารถที่จะได้รับ certificate of completion เพื่อที่จะเก็บสะสมไว้เป็นเครดิตแบ่งกันนะครับ สำหรับการถ่ายโอนหน่วยกิตในอนาคตได้ต่อไป อันนี้ก็จะมีความพิเศษของ lecture series ของเรา อันนี้แจ้งไว้ให้ทราบนะครับ ในนามของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็ต้องขอขอบคุณ บริษัทนิปปอนเพนต์ เคเคเรทีฟ โคทติ้ง (ประเทศไทย) จำกัด บริษัทสกลไทยจำกัด และบริษัท วูดมาร์ค (ไทยแลนด์) จำกัดที่ให้การสนับสนุนนะครับ ทำให้เกิดกิจกรรมดีๆ อย่างนี้ต่อเนื่องไปได้ เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลาค่ะ เพราะวันนี้เข้าใจว่าทุกคนรอคอยแล้ว เป็นเนื้อหาที่น่าสนใจมากๆ ขออนุญาตกราบเรียนเชิญ รองคณบดีรองศาสตราจารย์ ดร. วาริชา วงศ์พยัต เป็นประธานในการเปิดงานนิดนึงนะครับ
00:02:56	รศ.ดร. วาริชา วงศ์พยัต	ขอบคุณมากค่ะอาจารย์ปารณ ก็ขอล่าต้อนรับทุกๆ ท่านอีกครั้งนึง เข้าสู่ Architecture & Design for Society lecture series ซึ่งวันนี้เป็นครั้งที่สองของการศึกษา 2567 แล้วก็ถือเป็นปีที่สองที่เราจัดกันมาอย่างต่อเนื่องนะคะ ในวันนี้ทางคณะก็ได้มีโอกาสที่ดีมากๆ เลยจากวิทยากรทั้ง 3 ท่าน ไม่ว่าจะเป็นอาจารย์ป่า รองศาสตราจารย์ประชา แสงสายัณห์ อาจารย์ไธ้ รองศาสตราจารย์ พงศกร ยิ้มสวัสดิ์ ซึ่งทั้งสองท่านก็อย่างที่พวกเราคุ้นหน้าคุ้นตากันอย่างดีจำนวนมากนะคะ เรียกได้ว่าเป็นบุคลากรที่เป็นเสาหลักของศาสตร์ทางด้านสถาปัตยกรรมให้กับคณะเรามาเป็นเวลายาวนาน รวมถึงอีกท่านหนึ่งที่ขาดไม่ได้เช่นเดียวกันก็คือคุณโย ธนนาถ ซึ่งเป็นศิษย์เก่ารุ่นที่ 4 ของสาขาวิชาสถาปัตยกรรม วันนี้ทั้ง 3 ท่านก็จะมาร่วมในการแชร์ความรู้ ความคิด แง่คิด มุมมองการตีความสถาปัตยกรรมไทยสู่การถ่ายทอดสู่งานออกแบบสถาปัตยกรรมที่ตอบรับกับบริบท ตอบรับกับวัฒนธรรมร่วมสมัยในปัจจุบัน ในวันนี้ทางคณะก็คาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่าทางท่านผู้ชมทุกท่าน ตลอดระยะเวลาหนึ่งชั่วโมงครั้งที่เราจะอยู่

Time	Speaker	Audio
	รศ.ดร. วาริชา วงศ์พยัค	ร่วมกันจากความรู้แล้วก็ตัวผลงานการออกแบบที่วิทยากรของเราในวันนี้ได้แชร์แล้วก็แบ่งปันให้พวกเรา เราจะมีเห็นหนึ่งในตัวอย่างในความเป็นไปได้ในการสืบสาน ส่งต่อสถาปัตยกรรมแล้วก็วัฒนธรรมไทยสู่สังคมแห่งอนาคตที่ยั่งยืน ในโอกาสนี้ก็ขออนุญาตเปิดงานอย่างเป็นทางการค่ะ ขอบพระคุณมากค่ะ
00:04:40	พิธีกร รศ.ปารณ ชาติกุล	ท่านแรกที่เห็นอยู่ก็คือ รองศาสตราจารย์ประจำ แสงสาธิต นะครับ ท่านรองศาสตราจารย์ประจำก็จบปริญญาตรีจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แล้วก็ปริญญาโทที่คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อาจารย์ทำงานเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมไทยมาโดยตลอดนะครับ แล้วก็มีความเชี่ยวชาญในด้านของการออกแบบสถาปัตยกรรมวัดในพระพุทธศาสนา และประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมไทยนะครับ ท่านที่สองรองศาสตราจารย์พงศกร ยิ้มสวัสดิ์ ท่านจบปริญญาตรีจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และปริญญาโทที่คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เช่นเดียวกันครับ ท่านก็เป็นอาจารย์ประจำในภาควิชาสถาปัตยกรรมไทยมาโดยตลอด แล้วท่านก็มีความเชี่ยวชาญในด้านของสถาปัตยกรรมไทยองค์ประกอบและรูปสัญลักษณ์ ลวดลายและการประดับตกแต่งงานสถาปัตยกรรมไทย ท่านที่สามคุณธนนาถ กรมณีโรจน์ นะครับ จริงๆ เป็นรุ่นเดียวกับผม เรียนจบมาพร้อมๆ กันนะครับ คุณธนนาถเนี่ยก็จบสถาปัตยกรรมไทย อย่างที่ทราบว่าเป็นรุ่นที่ 4 จากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกียรตินิยมอันดับสองนะครับ แล้วก็มาเป็นอาจารย์พิเศษอยู่ที่สาขาวิชาสถาปัตยกรรมไทยอยู่ประมาณ 2 ปี แล้วก็ไปเป็นสถาปนิกอยู่บริษัทแฮปปิตาอาคิเทค จากนั้นก็เป็นสถาปนิกและผู้ก่อตั้งบริษัทพาไลสตูดิโอจำกัด จนถึงปัจจุบันก็ถือว่าวิทยากรทั้ง 3 ท่านเนี่ยเป็นเสาหลัก แล้วเรียกว่าเป็นตัวหลักๆ ในวงการสถาปัตยกรรมไทยของประเทศไทย ผมขออนุญาตให้โอกาสนี้ขอมอบเวทีให้กับท่านวิทยากรทั้ง 3 ท่านเลยครับ กราบเรียนเชิญครับ

Time	Speaker	Audio
00:06:32	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	สวัสดีครับ ทางผู้เข้าฟังบรรยายทุกคน ขอบพระคุณท่านรองคณบดี ท่านผู้ช่วยคณบดีนะคะ ขอใช้เวลาช่วงเย็นวันธรรมดาวันนี้ ขอขอบคุณที่ให้ความสนใจในหัวข้อนี้ แล้วเข้ามาฟังการบรรยายด้วยกัน อยากจะพูดคุยให้ค่อนข้างสบายๆ หน่อยนะคะ เพราะว่าอาจจะไม่ได้เป็นเรื่องของงานวิชาการเต็มรูปแบบมากมาย แต่ว่าเป็นลักษณะของการนำเอาประสบการณ์ที่ได้จากการทำงานนะคะ ถู้อะว่าเอามาแลกเปลี่ยนเอามาเล่าให้ฟังแลกเปลี่ยนเพื่อนๆ คณาจารย์ แล้วก็ลูกศิษย์ ศิษย์เก่าทั้งหลาย สถาปนิกทั้งหลาย ถือว่าเป็นอีกแนวทางหนึ่งของประสบการณ์ในการทำงานนะคะ แล้วก็ตัวอย่างให้กับนักเรียนน้องๆ หรือนิสิตที่กำลังเรียนอยู่ว่า มันมีแนวทางทำนองนี้อยู่ในการทำงานนะคะ ก็อาจจะไม่ใช่เป็นเรื่องที่จะตัดสินได้ว่าถูกผิดอะไรต่างๆ เหล่านี้ แต่อยากจะเล่าให้ฟังครับ แล้วก็ประสบการณ์ที่รวบรวมมาแชร์ในวันนี้เนี่ย คนที่ทำงานออกแบบสถาปัตยกรรมน่าจะเข้าใจแล้วว่าในการทำงานจริงมันใช้เวลานาน แล้วก็อาจจะมีวิธีการที่มันมีข้อยากลำบากมากมาย แต่พอเอามาเป็นข้อสรุปตรงเนี่ย มันดูง่าย ดูเร็ว ดูสวยงามๆ ทำนองนี้นะครับ จริงๆ อยากจะใช้ความสวยงามที่ดูง่ายพวกนี้มาเล่าให้ฟังมากกว่า แต่ว่าในระหว่างทางจริงๆ มันก็มีเรื่องที่เป็นปัญหาและอุปสรรคมากมาย ก็หวังว่าจะได้แลกเปลี่ยนได้แชร์กันนะคะ
00:08:20	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	เริ่มต้นเลยจากหัวข้อเนี่ยนะคะ กำเนิดใหม่หรือนิยามใหม่ของ การออกแบบเรียนไทยเป็นคำสำคัญที่อยู่ในหัวข้อเลย กล่าวคือเราจะคุยกันเรื่องของการออกแบบ นั้นหมายความว่าเมื่อเรามีคำว่ากำเนิดใหม่หรือนิยามใหม่ แสดงว่าเรือนไทยเนี่ยน่าจะต้องมีนิยามที่มีอยู่แล้วหรือเป็นสิ่งที่พบเห็นจนคุ้นชิน สิ่งที่เรามีประสบการณ์กับเรือนไทยที่เคยเห็นมาก่อนจนคุ้นชินไว้แล้วในรูปแบบหนึ่ง แต่ว่าสิ่งที่จะเอามาพูดคุยกันวันนี้เป็นการนำเอาเรือนที่เกิดเป็นอาคารพักอาศัยมาปรับให้มันมีหน้าที่สอย หรือการใช้งานที่มีลักษณะแตกต่างไป การปรับหรือการทำให้เกิดนิยามใหม่มันจะแทรกอยู่ในกระบวนการออกแบบที่เกี่ยวข้องกับ

Time	Speaker	Audio
	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	โครงการนะครับ เดี่ยวจะค่อยๆ อธิบายไปเริ่มตั้งแต่ภาพรวมของโครงการไปจนถึงเรื่องของฟังก์ชันหน้าที่ใช้สอย เรื่องของการสร้างแนวความคิดในการที่จะเริ่มทำงาน แล้วก็อธิบายภาพรวมของผลตอนท้ายก็จะเป็นเรื่องของกรออกแบบในขั้นรายละเอียด การนำเอาความคิดต่างๆ มาสอดแทรกเข้าไปในงานนะครับ
00:09:40	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	จริงๆ แล้วเริ่มต้นเนี่ยก็อยากจะเล่าให้เพื่อนๆ คณาจารย์แล้วก็นิสิตกับนักเรียนทั้งหลายฟังนะครับ พวกเราที่ทำงานตรงเนี่ยก็ไม่ได้คิดทุกอย่างเอง เราก็มีครูมีอาจารย์ของเรา แล้วก็ครูอาจารย์ของเราทั้งหลายเนี่ย ท่านก็มีอบแนวทางต่างๆ เหล่านี้ให้ไว้ครับ เรื่องสำคัญที่อยากจะยกตัวอย่างคือ อย่างเช่นที่เราทำงานอยู่ทุกวันนี้เนี่ย เราก็เป็นลูกศิษย์ของท่านอาจารย์ภิญโญมาก่อน รองศาสตราจารย์ ดร. ภิญโญ สุวรรณคีรี เนี่ยนะครับ เวลาท่านทำงานท่านพูดเสมอว่า ผลงานออกแบบของอาจารย์ทำเอาไว้ให้พวกลูกศิษย์ได้เรียน คือมันฟังก็ดูง่ายๆ นะ แต่ว่าจริงๆ เมื่อได้มาทำงานแล้วถึงจะรู้ว่า การไปทำงานออกแบบโดยมีความตั้งใจเอาไว้ว่าผลงานที่เราทำในการประกอบวิชาชีพออกแบบมันจะถูกใช้เป็นตัวอย่างในการเรียนการสอนเนี่ย มันทำให้เกร็งพอสมควร เพราะว่าเราจะต้องเอาใจใส่ต่อรายละเอียดในขั้นตอนต่างๆ ตั้งแต่การเริ่มกระบวนการเลย เพราะว่าทุกอย่างที่เราใช้ในการทำงานมันจะถูกหยิบยกมาเป็นตัวอย่าง แน่แน่นอนว่าตัวอย่างมันมีทั้งด้านที่ดี ที่ประสบความสำเร็จนะครับ แล้วมันก็เป็นตัวอย่างในเรื่องของปัญหาหรือสิ่งที่เราได้เจอกับการทำงานจริง อันนี้คือสิ่งที่อาจารย์ภิญโญท่านพูดไว้ดูเหมือนง่าย ๆ สั้น ๆ เลย พวกลูกศิษย์สถาปัตยกรรมไทยที่เคยเรียนกับท่านอาจารย์ภิญโญได้ยินคำนี้มาแล้วทุกคนนะครับ ก็คือออกแบบงานเอาไว้ให้ให้ลูกศิษย์ได้เรียน แล้วก็ท่านอาจารย์เผ่า สุวรรณศักดิ์ศรี ศิลปินแห่งชาติทั้งสองท่านเนี่ยก็คอยย้ำพวกอาจารย์ทั้งหลายตรงนี้ว่า เวลาเราจะไปตรวจแบบวิชางานออกแบบสถาปัตยกรรม หรือเราจะสอนเรื่องของการประกอบวิชาชีพการออกแบบเนี่ย ประสพการณ์ที่ได้จากการทำงานจริงเป็นเรื่องสำคัญมากนะครับ เราควรจะได้ไป

Time	Speaker	Audio
	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	จับต้อง พาตัวเองไปอยู่ในการทำงานจริงตรงนั้น เราถึงสามารถที่จะมาสอนได้ มาอธิบายได้ ประเด็นก็ทำนองนี้ครับ ก็คือการพยายามที่จะเอาใจใส่ต่อกระบวนการ แล้วก็ผลงานในเรื่องของการออกแบบ เพื่อให้เป็นตัวอย่างหนึ่งของการเรียนการสอนครับ แล้วก็หวังว่าตัวอย่างที่มีตรงนี้ จะส่งต่อไปสู่น้องๆ นักเรียนรุ่นหลังๆ ต่อไปด้วยนะครับ ในช่วงแรกก็จะเริ่มต้นจากการแนะนำเรื่องของที่มาของโครงการ เดี่ยวจะให้อาจารย์ประจำเล่าให้ฟัง
00:12:29	รศ.ประชา แสงสายันต์	ขอบคุณครับ นอกเหนือจากท่านอาจารย์ภิญโญ ท่านอาจารย์เผ่า ท่านอาจารย์แนนน้อย ซึ่งเป็นผู้ที่สร้างหลักสูตรสถาปัตยกรรมไทยขึ้นมาแล้ว คิดว่ายังมีครูบาอาจารย์ท่านอื่นที่ทำให้เรามาถึงตรงนี้ได้คือท่านอาจารย์วิวัฒน์ เตมียพันธ์ ซึ่งเน้นย้ำกับพวกเราตลอดเรื่องการเก็บข้อมูลภาคสนาม หลังๆ มาเนี่ย ท่านก็จะย้ำประเด็นเรื่องที่ว่าเราไม่ได้ตรัสรู้เอง เราศึกษาจากคนที่ผ่านการศึกษามาก่อนหน้าเราแล้ว สิ่งสำคัญก็คือมรดกวัฒนธรรมที่มันอยู่ตามวัดวาอารามหรืออยู่ในชนบทต่างๆ เนี่ย ถ้ามีโอกาสก็ต้องออกไปแสวงหาความรู้เหล่านั้นนะครับ ซึ่งตรงเนี่ยเนี่ยก็อยู่ในรายละเอียดของผมที่จะเล่าให้ฟังอีกที ว่ารูปแบบเนี่ยมันเกิดขึ้นมาได้ยังไง มันไม่ใช่ว่าอยู่ๆ ผมจะคิดขึ้นมาเองอะไรอย่างงั้นนะครับ โอเคในเบื้องต้นทีมงานเราประกอบด้วยทีมออกแบบ 4 ทีมนะครับ
00:13:42	รศ.ประชา แสงสายันต์	ก็คือทีมบริษัทพาไล ก็คือทีมเราเนี่ย 3 คนนะครับ แล้วก็เรดแลนด์ - สเตป (Redland - scape) ซึ่งวันนี้ไม่ได้มานะครับ คุณปสงค์จิต (ปสงค์จิต แก้วแดง) แล้วก็ 67s (Sixseven Studio) ซึ่งอยู่ในนี้ด้วยนะครับ อาจารย์แนน (กรกนก เมฆศิลป์) ทำ interior แล้วก็สุดท้ายก็คือ Lighting Atelier AT ของอริคม (อริคม ศรีธรรม) ซึ่งทั้งคุณแนนแล้วก็ทั้งคุณปสงค์จิตและอริคมเนี่ย คือเพื่อนร่วมรุ่นเดียวกัน รุ่น 67 ครับ ทีนี้โครงการมันเกิดขึ้นเนี่ย ผมขออนุญาตที่ต้องโหวตโสดนี้ เพราะว่าก็คือเป็นเครดิตครับ มันไม่ใช่ของทีมออกแบบเนี่ย ถึงต่อให้เรานั่งอยู่ในโรงเรียน เรามีความรู้ เราสอนนิสิตอยู่ตรงนี้ ถ้าไม่ประกอบด้วยคนเหล่านี้ (ในเครดิต) มันเกิด

Time	Speaker	Audio
	รศ.ประชา แสงสายันต์	ไม่ได้嘛ครับ บริษัทเอสเคอาร์ไอ (HKR international) คุณวิลสัน (Wilson Cheung) ซึ่งเป็นประธาน แล้วก็ยังมีท่านอื่นอยู่ ผมขออนุญาตเข้าไปแต่ว่าจะเอ่ยเฉพาะคนสำคัญ อยากให้พวกเราเห็นว่าพี่น้องของเราเนี่ยอยู่ในนี้ก็ไม่น้อย คุณวิลสันเนี่ยจบสถาปัตย์ที่ฮ่องกง嘛ครับ เพราะฉะนั้นทั้งเข้าใจเรื่อง space เรื่องดีไซน์ดีมาก嘛ครับ ถัดมาคุณกมลวรรณเป็นรุ่นพี่เรา พี่เปิด landscape 嘛ครับ ไปทำงานอยู่บริษัทเอสเคอาร์ไอ พี่เปิดเป็น landscape ที่ก็เข้าใจทุกอย่างว่าดีไซน์ของเราคืออะไร ถัดมาก็คือคุณสุรศักดิ์เป็นสถาปนิกเหมือนกันครับ จบที่มหาวิทยาลัยรังสิต แล้วก็ยังมีอีกท่านหนึ่งก็คือคุณแวกเนอร์ (Wagner Lau) ก็เป็นสถาปนิกเหมือนกัน จบโรงเรียนเดียวกับคุณวิลสัน嘛ครับ ก็เป็นรุ่นพี่รุ่นน้องตามกันมาเหมือนกัน
00:15:26	รศ.ประชา แสงสายันต์	ผมบอกตรงนี้เพราะว่าโครงสร้างตรงเนี่ยสำคัญเลย เราได้ทำงานกับคนที่เข้าใจเรา เพราะฉะนั้นพอ flow ของการทำงานอะไรต่างๆ เนี่ยมันง่ายขึ้น嘛ครับ ตั้งแต่เริ่ม pitching งานลงมาเลยที่เหลืออื่นๆ ก็บริษัทสารทพาร์ค (Sathorn park co. ltd) ก็คือคุณอเล็กซานเดอร์ (Alexander Schillinger) เป็นคนที่ดูแล เป็น Manager ที่ดูแลโรงแรม เขาก็จะให้ข้อมูลอะไรต่างๆ คุณอนุชาเนี่ยเป็น engineer 嘛ครับ แล้วยังมีคุณประพัฒน์อีกท่านหนึ่ง嘛ครับที่เป็น engineer สองท่านนี้ยังเก่งมาก คุณเรื่องงานระบบอยู่หมดเลย แล้วก็เข้าใจทุกอย่างทุกอย่างของความเป็นโรงแรม ซึ่งการทำงานของเรานะเนี่ย ต้องบอกว่าเราต้องทำงานร่วมกับ partner อื่นๆ คือไม่ใช่มีแค่ทีมออกแบบสถาปนิกหรืออินทีเรีย แล้วทุกอย่างมันจะจบ เราต้องทำงานร่วมกับคนอื่นให้ได้嘛ครับ ที่เหลือลงมาก็สำคัญทั้งนั้น Contractor Civil Master ซึ่งตอนนี้ก็ทำสนามกีฬา สนามจั๊บอยู่ตอนนี้นะครับ แล้วสุดท้ายคือ Sub - contactor เนี่ยก็คือคุณกฤษดา อันนี้ก็คือคุณแจ๊ค คุณแจ๊คเนี่ยก็คือตอนนี้กำลังทำเรือไทยอาจารย์แสงอรุณอยู่เช่นเดียวกัน嘛ครับ

Time	Speaker	Audio
00:16:39	รศ.ประชา แสงสายันต์	โอเคครับ ทีนี้ที่ไปที่ไปของโครงการเนี่ยก็คือว่า หนึ่งในกรรมการ ของบริษัทโรงแรมสุโขทัยเขามีเรือนไทยอยู่แล้ว เรือนไทยหมื่นไชยา ปลูกมาซัก 30 กว่าปี ก็ใช้ช่างพื้นบ้านทำนะครับ ช่างแถวอยุธยา อะไรเหล่านี้ วันดีคืนดีก็คิดว่าอยากจะขายเรือนนี้ เขาก็คุย และ คงจะเห็นกันมาบ้างแล้ว ก็อยากจะขายเรือน ทางโรงแรมสุโขทัย ก็เลือกที่จะซื้อเรือนนี้ แล้วจัดเหมือนเป็นการประกวดแบบภายใน เล็กๆ ว่าโอเค ถ้าจะย้ายเรือนหลังนี้มาทำสปาเนี่ยมันควรเป็น ยังไง ซึ่งในครั้งนั้นผมเข้าใจว่ามี 3 ทีมนะครับ มีดับบลิวดีพีด้วย และอีกทีมหนึ่งซึ่งเราไม่รู้จัก ไม่รู้ว่าเป็นใคร แล้วก็ทีมของเรา พาไล ก็ตามแบบ ซึ่งเดี่ยวแบบที่ท่านเห็นต่อไปมันก็คือแบบที่เรา ใช้ในการคิดแบบเพื่อที่จะแข่งกับบริษัทอื่นว่า โอเค เราทำแบบ ประมาณนี้ แต่ผมไม่เห็นแบบของบริษัทอื่นนะครับ แต่รู้ว่า สุดท้ายแล้วเนี่ยคุณวิลสัน แล้วก็ทีมที่เป็นสถาปนิกที่เกี่ยวข้อง เลือกเราครับ
00:17:48	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	น้ำมันเกิดขึ้นปีอะไรนะ?
00:17:51	รศ.ประชา แสงสายันต์	2021 ครับ เป็นช่วงหลังโควิดนิดหน่อย เดี่ยวผมขอย้อนไปนิด เดียวครับ อยากให้เห็นภาพนี้ไว้ก่อนว่ามันเป็นอย่างนี้ครับ มัน เป็นเรือนไทยของคหบดี ชั่นบนก็ใช้ชีวิตแบบเรือนไทย ฝนตก แดดออก ก็เปียกฟ้าเปียกฝน ส่วนชั้นล่างเขาก็พยายามปรับตัว ตามสังคมปัจจุบัน กันผนังทึบทำห้องทำอะไรต่างๆ อย่างที่เห็น ในภาพว่าปูนอ่อนเป็นผนังทึบดำไปหมดเลยนะครับ ก็นี่คือต้น ทางที่เราจะต้องเอาสิ่งนี้มาใช้ มาทำ แล้วจากต้นทางถ้าดูเนี่ยคือ อันนี้ยังดีนะครับ คือ gridline เหมือนว่ามันจะตรง แต่จริงๆ แล้ว มันไม่ตรงหรอกครับ มันจะขยับจะเอียงกันอยู่เต็มไปหมดเลยนะ ครับ ซึ่งก็ต้องอาศัยประสบการณ์พอสมควรในการที่จะจัดการ กับ gridline ของเรือนที่มันไม่ตรงกันให้มันสามารถอยู่ร่วมกันได้ ส่วนภาพด้านล่างนี่ก็เป็น interior ก็เห็นสีสันท่อนข้างดูขนาด นิดนึง แต่ก็เห็นความชอบของเจ้าของนะครับ โอเค สิ่งที่ดีมาก ของเรือนนี้คือไม่อย่างดี เป็นไม้สักทองนะครับ ในการทำงานเนี่ย

Time	Speaker	Audio
	รศ.ประชา แสงสายันต์	ผมจะเล่าว่าเมื่อก่อนทำโรงแรมก็ต้องนึกถึงโรงแรมสุขโขทัย เพราะรู้สึกว่ามันเป็นอะไรที่ออกแบบโดยสถาปนิกต่างชาติ แต่มันโดนใจ ผมอาจจะรุ่นหลังๆ แต่มาถึงรุ่นผมเนี่ยเวลาใครทำโรงแรม city hotel ก็ยังพูดถึงโรงแรมสุขโขทัย ก่อนหน้านั้นเราก็คุยกับคุณวิลสัน โดยนัดผ่านพี่เปิ้ล คุยกับเรานอกรอบยังไม่เกี่ยวกับงานนี้นะครับ ว่าเขาอยากจะทำโน่นทำนี่ เรามีความเห็นอะไรยังไง เราก็ได้ไป ผมก็พูดประโยคนี้กับคุณวิลสัน บอกว่าผมเข้าใจ ว่าในความรู้สึกของผม นักเรียนสถาปัตย์ประเทศไทยทำ city hotel ต้องมีสิ่งนี้อยู่ใน case study เสมอ แล้วสองท่านนี้ก็คือ เคอร์รี่ ฮิลล์ (Kerry Hill) กับ เอ็ด TUTTLE (Ed Tuttle) เป็นคู่ที่ทำงานให้กับโรงแรมสุขโขทัย และไปทำอัมปรี Amanpuri ที่ภูเก็ตด้วย ก็ทำลักษณะไทยๆ นะครับ พี่เปิ้ลที่กล่าวถึงไปตอนแรกแล้วก็ให้ข้อมูลเราว่า ทั้งสองท่านฝังตัวอยู่ในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย เป็นเดือนๆ เพื่อที่จะกลิ่นอะไรบางอย่างออกมา แล้วก็เอามาทำเป็นโรงแรมสุขโขทัยที่นี่ ซึ่งเดี่ยวในรายละเอียดอื่นๆ เดี่ยวให้อาจารย์พงศกรพูดให้ฟังนะครับ เราก็เห็นภาพรวมของโรงแรมสุโขทัย สิ่งที่น่าทึ่งมาก เป็นประเด็นหลักของเดอะทาวน์ก็คือ อยู่ๆ เหมือนเอาเจดีย์ตั้งอยู่ในน้ำ (กลางสระโรงแรม) ซึ่งพูดกันกระหึ่มบ้านกระหึ่มเมืองเลยว่า ไซ้ ไม่ใช่ เหมาะสมหรือเปล่าอะไร ยังไงนะครับ จันประเด็นนี้เอาไว้กระบวนกรทำฯ นะครับ
00:20:43	รศ.ประชา แสงสายันต์	ทีนี้ในการทำงานเนี่ยครับ คือเราเองก็ได้รับคำแนะนำที่ดีจากพี่เปิ้ลเช่นกัน เพราะว่าพี่เปิ้ลเป็นคนมาชักชวนเรา คือผมอาจจะเล่าข้ามไปนิด ก็คืออยู่ๆ พาไปซึ่งรวมกับเพื่อนอีก 3 ทีมเนี่ยไม่ได้เข้าไปยุ่งอะไรกับเขานะครับ คือพี่เปิ้ลซึ่งเป็นรุ่นพี่ที่คณะได้คุยกับอาจารย์ฟู อาจารย์พรพรรณ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พรพรรณ พุทธระกูล) แล้วพี่เปิ้ลก็ถามอาจารย์ฟูว่า ถ้ามีโปรเจกต์อาคารเรือนไทยเนี่ยควรจะให้ใครมาช่วย ซึ่งอาจารย์ฟูก็บอกว่าให้ไปช่วยสิ ผมถึงได้เข้าไป แล้วทีมเราก็ได้เข้ามาเนาะครับ ทีนี้ในการหารือกัน พี่เปิ้ลก็ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับเรามาก ว่าคุณวิลสันรวมไปถึงประธานใหญ่ชอบถ่ายรูป ชอบเดินพิพิธภัณฑ์ ซึ่งมันก็

Time	Speaker	Audio
	รศ.ประชา แสงสายันต์	พฤติกรรมไม่ต่างกับเรา คือเราเองก็ชอบพิพิธภัณฑ์ เวลาเราสอนหนังสือหรือว่าเวลาเราว่างจากการทำงาน เราก็มักจะไปพิพิธภัณฑ์เพื่อไปหา inspiration อะไรบางอย่างใหม่ๆ ชาร์ตพลังให้กับตัวเอง เราก็เลยเสนอเป็น museum experience ขึ้นว่า โอเค เดี่ยวเรื่อนไทยที่จะถูกนำมาพัฒนาเป็นสปาเนี่ยนะ เราจะใช้องค์ความรู้ที่มันมาจากมิวเซียม หรือว่าใช้อะไรบางอย่างที่มันเข้าไปแล้วคุณจะได้ความรู้สึกแบบเป็น museum experience ขึ้นมานะครับ ทีมงานของเราเนี่ยก็มีคุณแนนอยู่ด้วย แต่ว่าตอนนั้นไม่ได้ไป
00:22:10	รศ.ประชา แสงสายันต์	แต่ก็นัดนอกรอบแล้วก็ไปกันอีกหลายทีครับ กว่าจะได้อะไรบางอย่างมา ส่วนทางขวามือ จะเห็นว่ามันมีในพิพิธภัณฑ์ มีห้องสุขุขทัยโดยเฉพาะนะครับ ซึ่งรายละเอียดต่างๆ ในระหว่างที่เราไปดูงานกันอาจารย์พงศ์กรก็ช่วยชี้แนะอะไรต่างๆ ว่านี่มันเป็นอะไร แล้วก็มันลักษณะมีความหมายยังไง ดอกกัลปพฤกษ์ ดอกอะไรต่างๆ ซึ่งเป็นความสิริมงคล เราก็ดูไป ดูอุปกรณ์ข้าวของ ดูจนกระทั่งคุณแนนเองก็มีไอเดียของตัวเองเหมือนกัน เหมือนจะเห็นภาพเทวรูป แล้วเห็นชายผ้า โดยสังเกตเห็นชายผ้าที่รู้สึกว่ามันดูมี motive มีความพลิ้วไหวเหมือนมีลมนะ เราอยากให้มีมันเกิดความรู้สึกสดชื่นอะไรบางอย่าง ตอนนี้อีก discuss กันพอสมควรนะครับ ก็เลยกลายเป็นที่มาที่ว่าเราก็นำเสนอแนวคิดประมาณนี้ครับว่า หนึ่งเลยก็คือผมกับอาจารย์พงศ์กรก็เป็นอาจารย์ผู้สอน เราก็ออกตัวนิดนึงว่าเราเป็นผู้เชี่ยวชาญแต่ฟังดูก็เก๋ๆ เนินๆ อยู่เหมือนกันนะครับ แต่ว่าจังหวะนั้นแล้วพูดกันแบบ professional practice คือมันต้องใช้อะไร คือไม่ใช่เนี่ยเขาไม่รู้จ้ะเรา เขารู้จักพี่เปิ้ลแต่เขาไม่รู้จ้ะเรา เราก็ต้องใช้อะไรบางอย่างที่มันช่วยให้เขาเชื่อมั่นนะครับ เพราะว่าเขาอาจจะไปเชื่อช่างซึ่งเป็นคนทำงานมากกว่าเรา ซึ่งในประสบการณ์ทำงาน ถ้าคุณทำงานก็จะรู้เลยว่าบางทีสถาปนิกเขาไม่เชื่อใจเขาเชื่อช่างแต่เขามักจะมองข้ามคนที่เหนือกว่าช่างที่ต้องให้อิเดียทั้งหมดไป เรานำเสนอเขาในลักษณะที่ว่าเราต้องการที่จะ

Time	Speaker	Audio
	รศ.ประชา แสงสายันต์	combine ให้ฟังชั้นโครงสร้างแล้วสิ่งต่างๆ ที่มันต้องเกี่ยวข้องกับงานระบบให้เขาเห็น พวกเขากำลังจะทำสปาข้างในมันยั่วเย้าเต็มไปหมดเลย เต็มไปด้วยเรื่องงานระบบ ไม่สามารถที่คุณจะไปเดินแล้วบอกช่างคนใดคนหนึ่งว่าคุณช่วยทำให้ฉันหน่อยสิ แล้วก็ไปตายเอาหน้างานซึ่งกันเขาไม่ได้ ทุกอย่างจะต้องเกิดขึ้นจากแบบ แล้วเราก็ต้องทำงานดู วางแผนร่วมงานกับทุกทีมจนกระทั่งได้สิ่งที่ดีที่สุด
00:24:12	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	แสดงว่าเรื่องนี้เป็นวัตถุประสงค์ของเจ้าของโครงการเลย ก็คือใช้อาคารเรือนพักอาศัยเดิมแล้วบอกเลยว่าต้องการที่จะเอามาปรับเปลี่ยนให้เป็นสปาของโรงแรมสุขุขทัยนะคะ แล้วก็ที่อาจจะข้ามไปนิดหนึ่งก็คือเรื่องอาคารที่เป็นสปาในขณะนั้นของโรงแรมสุขุขทัยก็น่าจะมาถึงวาระที่จะต้องปรับเปลี่ยน ด้วยอายุของการดำเนินการมายาวนาน แล้วก็อาจจะต้องการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เกิดบรรยากาศที่มันสดชื่นขึ้น หรือว่าให้เกิดเรื่องราวใหม่ๆ ขึ้นสำหรับคนที่อาจจะได้ย้อนกลับมาใช้บริการในโรงแรมอีกนะคะ แล้วก็บรรยากาศที่อาจารย์ประจำเล่านี้เกิดในช่วงโควิดด้วยนะคะ แล้วก็การเตรียมข้อมูลทุกอย่างเพื่อที่จะนำเสนอ ก็ต้องทำผ่านเรื่องของระบบออนไลน์นะคะ การประชุมผ่านออนไลน์ ทีมงานก็ต้องเตรียมข้อมูลแนวความคิดต่างๆ ตรงนี้จัดให้เป็นสไลด์แล้วก็ภาษาอังกฤษ ตอนประชุมก็เป็นภาษาอังกฤษ เพราะว่าผู้บริหารทั้งหมดพูดเป็นภาษาอังกฤษ ข้อมูลก็เลยหน้าตาประมาณนี้นะครับ ต่อไปก็จะเป็นเรื่องแนวความคิดหลังจากที่ไปสร้างประสบการณ์ร่วมกันของทีมงานผู้ออกแบบ
00:25:44	รศ.ประชา แสงสายันต์	โอเค อันนี้ก็เป็นสไลด์แรกของผลงานที่เราพรีเซนต์ ก็อยากให้เห็นนะว่ารุ่งอรุณของสุขุขทัยเนี่ยมันเป็นยังไง เราก็พยายามนำเสนอให้เขาเข้าใจ คือเขาเองก็อาจจะรู้ในบางมุมนะคะ แต่ว่าในบางมุมเนี่ยเราก็เพิ่มเติมความรู้ให้เขา อย่างเช่นความหมายของสุขุขทัย ซึ่งเขาก็อาจจะเข้าใจว่านี่คือรุ่งอรุณแห่งความสุข แต่จริงๆ ในหลักศิลาจารึกไม่ใช่เนะ หลักศิลาจารึกว่าหมายถึงคนที่มียิสระแล้วเป็นสุข เพราะมันสะกดด้วยสระ “ไ –“ แล้วก็ “ท”

Time	Speaker	Audio
	รศ.ประชา แสงสายันต์	สุโขทัยไม่ใช่อุทยานนะครับ เป็นอีกไทหนึ่ง เราก็เล่าเรื่องต่างๆ ฟรี เซนตีให้เขาฟัง ว่าเพราะฉะนั้นคนที่มาที่นี้เนี่ย สิ่งที่เขาควรจะ ได้รับคืออะไรยังงี้ ก็ให้เห็นภาพที่เป็นภาพจำของสุโขทัยด้วย “วัดศรีชุม” “วิหารพระอจนะ” นะครับ ก็ในช่วงต้นเหมือนเรา พยายามจะบอกเขาว่า เราศึกษาทุกอย่าง ซึ่งก็เป็นความจริง เรา ไปทริปปากสนามกันสุโขทัยนี้นับครั้งไม่ได้เลยนะครับ เราไปก็ ต้องดูผังเมืองเป็นยังงี้ “ตรีบูร” (เมืองที่มีกำแพงล้อมสามชั้น) มี “ตระพัง” (แอ่งน้ำ, หนองน้ำ) อะไรต่างๆ เดินกันในพิพิธภัณฑ์เรา ก็เห็นสิ่งต่างๆ ถ้วยชามรามไห ตุ๊กตาเสียบาล บรรยากาศของ สระน้ำอะไรต่างๆ ซึ่งตรงนี้ส่งต่อกับงาน landscape ซึ่งผมว่า ส่วนหนึ่งงานที่มันประทับใจมากๆ ก็คือสระนะครับ ในโรงแรม สุโขทัยก็มีสระ แต่สระของเขามันเป็นดินเนอร์คอร์ตที่แข็งๆ แต่ว่า พอมันเป็นสระที่มีความเป็นธรรมชาติร่มรื่นมันก็ตั้งใจได้มาก
00:27:20	รศ.ประชา แสงสายันต์	ดอกบัวซึ่งมันเป็นสัญลักษณ์ที่จะบอกว่ามันเป็นพุทธศาสนาก็ได้ ประเทศอินเดียก็เอาดอกบัวเป็นสัญลักษณ์ประจำชาติ จริงๆ ดอกบัวมันกลายเป็นความสากล ที่ให้ความรู้สึกถึงความอบอุ่น ความนุ่มนวล ความเย็นสบาย ความเบิกบาน จนไปถึงรูปทาง ซ้ายมีอนะครับ อันนี้เป็นหลักฐานโบราณคดีที่สำคัญ ก็คือเป็น หินจารึกกับงานแกะสลักหินอยู่ที่วัดศรีชุม ค้นพบเป็นรูปดอกบัว ซึ่งคณะมัณฑนศิลป์ มหาลัยศิลปากร เห็นรูปนีู้้ใช้เป็นโลโก้เลย เพราะเขารู้สึกว่าอันนี้มันมีความยิ่งใหญ่มาก ในเชิงวัฒนธรรม เราก็เห็นภาพเดียวกันกับเขาคับ แล้วก็เห็นถ้วยชาม เห็นดอกไม้ เห็นลวดลายประดับต่างๆ ของวัดนางพญาไปจนกระทั่งถึงมุม บนขวาเนี่ย นิวพระบาท ริวพระบาท ซึ่งเดี๋ยวจะไปปรากฏอยู่ใน เนื่องานอีกที่นึงนะครับ
00:28:12	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	นี่พูดกับนักเรียนสถาปัตย์นะครับ คือประสบการณ์ตรงนี้เนี่ย เป็น อะไรที่อยากจะชวนให้ไปรู้สึกในการทำงานออกแบบนะครับ แล้ว ก็หลังๆ มาเนี่ยเวลาเราจะหาข้อมูลหรือเราจะสร้างแรงบันดาลใจ ในการที่จะสร้างแนวคิดในการออกแบบ บางทีเราดูรูปทีละรูป เพราะว่าเราสะดวก เราอยู่บ้านกลางคืนดึกดื่นแค่นี้เราก็เปิด

Time	Speaker	Audio
	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	Google หรือ Pinterest เราก็เห็นรูปนั้นได้ แต่ว่าโดยส่วนตัวรู้สึกว่าการเห็นรูปที่ละรูปมันเหมือนเราถูกล็อคให้มองในมุมเดียวกับคนที่บันทึกภาพนั้นมา เห็นมุมนั้น แสงเงานั้น ในระยะนั้น เวลา นั้น อะไรต่างๆ ครับ แต่ว่าการพาตัวเองไปสัมผัสกับประสบการณ์จริงหรืออย่างมีวิหิยมเนี่ย คือคิดสรรมาแล้วหนึ่งละ แล้วก็มมีโอกาสได้เห็นปริมาตร เห็นมิติต่างๆ หรือแม้แต่เห็นของหลายอย่างพร้อมกันในเวลาเดียว พอเอาไปบวกรวมกับประสบการณ์ต่างๆ ที่ผ่านมามา ได้ไปเดินสัมผัสในสถานที่จริงต่างๆ มันช่วยให้ภาพเหล่านั้นมันไปเกิดกระบวนการเคมีอะไรบางอย่างในความคิดภายในสมอง แล้วก็การทำงานเนี่ย มันเลยอาจจะเหมือนกับการกลั่นออกมาเป็นแบบ ไม่ใช่เรื่องของกาเขียนภาพตามกราฟิกนั้นอะไรทำนองนี้นะครับ เดียวในงานออกแบบจะเห็นตัวอย่างของเรื่องทำนองนี้ครับ
00:29:45	รศ.ประชา แสงสายันต์	ภาพนี้สำคัญมากครับ ทั่วโลกทุกคนรู้จัก แต่ว่าในภาพนี้ ถ้ามองเป็นสถาปัตยกรรมในพระพุทธศาสนา ก็จะเป็นว่านี่คือมณฑปนะ ครับ แต่ถ้ามองสิ่งนี้ในประเด็นกราฟิก ผมว่าสถาปนิกเราเยอะจำนวนไม่น้อย ไม่ใช่ผมคนเดียวก็มองเห็นคุณค่าในเชิงกราฟิกจากรูปนี้ proportion นี้ กราฟิกอย่างนี้ มันรู้สึกว่าจะของเปิดมันบีบแคบ แต่จริงๆ ด้านหลังมีพุทธรูปอยู่ข้างใน ถ้าเรามองด้วยความที่ไม่ใช่ศาสนา แต่มองผ่านว่าเนี่ยคืองานสถาปัตยกรรม นี่คือองค์ประกอบเส้นตั้งเส้นนอนนะ แล้วมองเห็นว่ากรอบนี้มันบีบใจเรา แต่มันดันให้เรารู้สึกขึ้นไปในทางตั้ง เห็นระนาบที่มันอยู่ซ้ายขวาที่ค่อยๆ เป็นการย่อมุมย่อเก็จ บีบกระชั้นเข้ามาแพ็กให้แน่น
00:30:40	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	สำหรับน้องๆ นักเรียนนะครับ อันนี้ก็คือโบราณสถานวัดศรีชุม ที่อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยนะครับ ด้านหลังที่เว้นเป็นสี่ขาไปแล้วเนี่ย จริงๆ จะต้องมองเห็นองค์พระพุทธรูปนะ พระอจนะไข่มุ่ใหม่ครับ แล้วก็ด้านหน้าเนี่ย ด้านที่มองเห็นในภาพเนี่ย คือส่วนโบราณสถานที่ก่อด้วยอิฐนะครับ ก็เลยยังหลงเหลือเป็นหลักฐานอยู่ ในส่วนข้างหน้าเนี่ยเป็นอาคารที่เห็นเหลือแต่เสาอยู่แล้ว แต่เดิมน่าจะมีโครงสร้างหลังคาซึ่งเป็นเครื่องไม้ เรายังจะพอเห็น

Time	Speaker	Audio
	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	บรรยายภาคนั้นได้อยู่ ก็คือที่ผนังมณฑปด้านหลังเนี่ยมันจะมีรูสี่เหลี่ยมอยู่ สันนิษฐานว่าแต่เดิมมีโครงสร้างไม้ของหลังคาเนี่ยพุ่งเข้าไปเสียบตรงนั้นอยู่นะครับ ก็หมายความว่าเมื่อหลังคาจั่วพุ่งเข้าไปเสียบที่มณฑปนะครับ หมายความว่าเมื่ออาคารสมบูรณ์ใช้งานอยู่จะไม่มีใครเห็นกราฟิกแบบนี้เลย คนสุโขทัยตอนที่ใช้งานอาคารนี้ถ้าได้เข้าไปในมณฑปเนี่ย ก็เท่ากับว่าจะต้องมองแหงนขึ้นไปเห็นองค์พระอจนะ และจะไม่มีใครเห็นช่องเปิดใน proportion นี้เลย จนกาลเวลาล่วงเลยมา แล้วหลังคาไม้ของวิหารด้านหน้ามันพังทลายไปแล้ว เลยทำให้นักท่องเที่ยวในปัจจุบันที่ได้ไปเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยได้เห็นตัว propersion ของช่องเปิดนี้นะครับ
00:32:12	รศ.ประชา แสงสายันต์	ตรงนี้ผมอาจจะพูดกับเพื่อนๆ สถาปนิก มันคือการถอดรหัสครับ คือทราบได้ถ้าเรายังเห็น Architecture มันคือวัด มันคือโบสถ์ ศาสนา มันถอดรหัสไม่ได้ มันถูกสิ่งนั้นบังเราไปหมด มองให้เห็นเป็นกราฟิกให้ได้ ลายประกอบที่อยู่ข้างบน (มณฑป) ประเดี๋ยวดูต่อไปเรื่อยๆ จะเห็นว่ามันถูก transform ของตัวมันเองยังไง
00:32:37	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	ที่คุยตอนทำงานเนี่ย คุยเรื่องนี้กับอาจารย์ประจำเยอะมาก เพราะว่าคำถามหนึ่งที่คิดว่าจะต้องมีนิสิตอยากถามแน่เลย แต่อาจจะไม่กล้าถามก็คือว่า อาจารย์เอกลักษณ์ของศาสนสถาน อาคารที่เกี่ยวข้องกับการใช้สอยในพุทธศาสนา มาปรับมาใช้แบบนี้ในเรื่องความเหมาะสมหรืออะไรต่างๆ เนี่ย อาจารย์คิดตรงนี้ว่ายังไงนะครับ? อาจจะตอบเป็นคำตอบชัดเจนตรงนี้ไม่ได้แต่เดี๋ยวจะค่อยๆ เห็นนะครับ
00:33:05	รศ.ประชา แสงสายันต์	ขอบคุณอาจารย์โอ้ที่ถามให้ครับ ลองคิดดูก่อน อันนี้พูดกับนิสิตนะ ลองคิดดูก่อนว่ามันคืออะไร อาจารย์แยมไปนิดแล้วละว่ามันต้องเปลี่ยนร่าง ต้องถอดรหัสแล้ว transform ใหม่ครับ ภาพถัดไปเลยครับ อันนี้ก็คือเราเห็นกันบ่อยๆ คันทา space นี้ โอ้โหดังไปทั่วโลกเลยนะครับ แอบบอกนิดนึงว่า Tadao Ando ยังเห็นพระใหญ่ของ Tadao Ando ที่ทะลุขึ้นไปแบบนี้ ก็อันเนี่ยครับ ไซ้เลยนะครับ อันโตะเนี่ยนะมาชมมวยไทยครั้งแรกที่เมืองไทยนะ

Time	Speaker	Audio
	รศ.ประชา แสงสายันต์	ก่อนเป็นสถาปนิกเดินทางทั่วโลกประสบความสำเร็จ โอเค มันมี อุโมงค์อยู่ข้างในวัดศรีชุม หลายคนคงไม่เคยเห็นนะครับ แต่ว่า อุโมงค์ก็เป็นส่วนหนึ่งในการคิดแบบของเรา ถ้าพูดง่ายๆ ตรงๆ เลย คุณเมธาบุณนาค ทำเดอะบาราย (The Barai) ก็ใช้ space เพื่อเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้สึกคน ก็อยากทำบ้าง แล้วแจ็ค พอต่อมาว่าเอละ อย่างนี้ก็ขอสายอุโมงค์สักกนิดนึงสิ เรามีเหตุ ที่มาที่ไปก็ดูต่อไปครับ สุดท้ายมันไม่เกิด
00:34:15	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	อันนี้ก็แนวคิดในการสร้างความพิเศษหรือสร้างคาแรคเตอร์ให้กับ ตัวอาคารครับ คือถ้าเป็นเรือนเครื่องสับนะ คนที่นี้เรียกว่าเรือน เครื่องสับ หรือเรือนไทยเนี่ยนะครับ อาจารย์อาจจะเรียกว่าเรือน เครื่องสับนะ ก็ดั้งเดิมด้วยความที่จุดตั้งต้นมันเป็นเหมือนกับงาน prefab อยู่แล้ว หรือว่ามันเป็นของที่ปรงเอาไว้เพื่อที่จะให้คนมา ซื้อองค์ประกอบเหล่านั้นไปประกอบเป็นเรือนนะครับ เพราะฉะนั้นองค์ประกอบเรือนทั้งหลายมันจะเป็นลักษณะ สามัญทั่วไป ใครเอาไปทำก็เหมือนกัน สิ่งที่มันจะเป็น คาแรคเตอร์เฉพาะได้เนี่ยมันคือการที่เจ้าของเรือนนั้นเอาไปปรงให้ มันเป็นหมู่ มีการเชื่อมต่อ มีบรรยากาศหรือแม้แต่มีการปลูกพืช พันธุ์ หรือตัวเขาเองเข้าไปอยู่อาศัยแล้ว เลยทำให้ของที่ถูกรสร้าง ขึ้นมาเมื่อแรกเป็น common เป็นสามัญทั่วไป มันมีความพิเศษ หรือมีความเฉพาะตัวได้ มันอาจจะมีการเล่น มันอาจจะมองผ่าน ช่องนี้เห็นต้นไม้ดอกไม้เนี่ย มีสัตว์เลี้ยง นก ต้นไม้ มันเลยมีความ เฉพาะตัวตรงนั้นไป แต่ถ้าเราในฐานะผู้ออกแบบปัจจุบันไม่ อยากจะไปพึ่งพาการที่จะต้องให้ชีวิตความเป็นอยู่ที่มันเป็นดีเทล เหล่านั้นมาช่วยสร้างเอกลักษณ์ แต่เราอยากจะฝากความเป็น เอกลักษณ์ให้มันอยู่ในตัวสถาปัตยกรรมเลย มันจะพอเป็นไปได้ ไหม? นะครับ ก็อยู่ในขั้นตอนนี้นะทีนี้ อาจารย์ก็ขออนุญาตบอก ว่ามันมีฐานานุศักดิ์ในเรื่องของการที่จะออกแบบใช้ถ้าเป็นงาน เกี่ยวข้องกับศาสนาหรือพระมหากษัตริย์เนี่ย จะมีลวดลาย ประมาณนี้ จะมีองค์ประกอบ จะมีวัสดุตกแต่งประมาณนี้นะครับ

Time	Speaker	Audio
00:36:00	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	เราก็เลี้ยงของพวกนั้นทั้งหมด แต่เราก็นำเอาดีเทลที่ได้จากการไปสร้างประสบการณ์ที่พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พวกโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุทั้งหลาย เอามาทดลองความเป็นไปได้ที่จะเอามาทำให้เกิดลักษณะเฉพาะตัวในสถาปัตยกรรมนะครับ เพราะว่าอันนี้มันไม่ใช่เจ้าของบ้านเขาอยู่ของเขาเองคนเดียวอะมันเป็นกึ่งๆ สาธารณะเป็นอาคารที่ทุกคนก็มาใช้ได้ อีกอันหนึ่งคือเราคิดว่าอันนี้มันเป็นเรื่อง branding หรือว่ามันเป็นเรื่องราวที่ทำให้โรงแรมเขาขายได้ทำนองนั้นนะครับ อันนี้ (ภาพเรือนไทยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) อาจารย์ปัญญาญะก็พยายามทำให้สถาปัตยกรรมหลังคาจั่วอันเนี้ยมันแสดงความเฉพาะตัวของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้วยอะไรบ้าง? ด้วยลายพระเกี้ยวที่หน้าบัน ด้วยเครื่องลายอง ด้วยคันทวยอะไรต่างๆ นาๆ นะครับ เราก็ใช้วิธีการเหล่านั้น ใช้เรื่องของโบราณวัตถุนะครับ แล้วก็ลดลายประดับทั้งหลายเอามาสร้างองค์ประกอบตกแต่งที่อยู่ในระดับของฐานานุศักดิ์ที่ไม่ได้เป็นเรื่องศาสนาหรือพระมหากษัตริย์นะครับ
00:37:19	รศ.ประชา แสงสายันต์	ที่นี้ใน compound ของกลุ่มอาคารเนี้ย ถ้านึกออกนะครับ เรือนไทยจุฬา เราจะเห็นว่ามันเป็นสองส่วน ส่วนหนึ่งก็คือตัวที่เป็นเรือนเครื่องสับ เป็นกลุ่มเรือนร่วมนอกชานด้านหน้า แล้วมีศาลากลางน้ำ ซึ่งเป็นอาคารเครื่องลายองเหมือนกัน เน้นอนว่าใน category ของสถาปัตยกรรมไทยเครื่องสับ เครื่องลายองเนี้ยมันอยู่กันได้ด้วย material ที่เป็นไม้เหมือนกัน แต่แตกต่างกันด้วยขนาดสัดส่วน การประดับตกแต่ง มันสวยตรงเนี้ยอะครับ คือถ้าเป็นเรือนไทยหมดมันสวยจี๊ดๆ แบบหนึ่ง แต่ถ้ามันมีอะไรที่มันเพิ่มขึ้นมาอีกนิดนึงมันก็จะสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โอเคครับที่นี้ในสิ่งที่เราเรียนกัน ที่อาจารย์ปัญญาญะวางรากฐานเนี้ย รูปแรกเนี้ยก็คือเรือนเครื่องสับนะครับ อันที่สองก็เรือนเครื่องก่อ มันยังมีระหว่างเรือนเครื่องสับกับเรือนเครื่องก่อ ซึ่งอันนี้ก็อย่างที่ผมเรียนไปในตอนต้นนะ ว่าประสบการณ์อย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นจากการออกภาคสนาม ซึ่งอาจารย์วิวัฒน์เนี้ยก็ย้ำมาตลอดว่าคุณต้องไป คุณ

Time	Speaker	Audio
	รศ.ประชา แสงสายันต์	อย่าดูจากแม็กกาซีน ถ้าคุณดู คุณก็ตามฝรั่งอย่างเดียว แต่ถ้าคุณออกไปสัมผัส ไปเรียนรู้มรดกคุณค่าของบรรพชนของเราเนี่ย คุณอาจจะเห็นอะไรบางอย่าง อาจารย์ปัญญาญสอนผมเรียนแต่เรือนเครื่องสับมั้ง แต่ว่าช่องถัดมาเนี่ยมันคือกิ่งเครื่องสับกิ่งเครื่องก่อ คือเป็น combination ของสองอย่าง
00:39:42	รศ.ประชา แสงสายันต์	คือผมเรียนอย่างนี้ครับว่าเรือนกิ่งเครื่องสับกิ่งเครื่องก่อเนี่ย เดี่ยวเราจะเห็นในโรงแรมสุขโขทัยที่ชัด แต่ว่าภาพนี้ผมไปเห็นที่วัดมหรณพารามวรวิหาร มีเรือนเครื่องสับกิ่งเครื่องก่อหมายถึงข้างล่างเป็นงานก่ออิฐ ข้างบนเป็นไม้หมดเลย แล้วถ้าเรานึกอีกนิดนึง เด็กสถาปัตย์ไทยจะนึกได้มากกว่า ว่าหอพระไตรปิฎกก็หน้าตาแบบนี้แหละครับ เพราะฉะนั้นแล้วเนี่ยคือ combination ของสองอย่างเนี่ย คือถ้าเครื่องก่อมันก็ดูแข็งดูหนักเกินไป ถ้าเครื่องสับอย่างเดียวมันก็ดูแล้วมันทึบมันทึบอะไรต่างๆ พวกนี้นะครับ เอาสองอย่างมาเจอกันเลยครับ รูปที่ 3 เนี่ย เป็นงานออกแบบอยู่ที่ชะเชิงเทรา เป็นมูลนิธิชลลดาเนะครับ ซึ่งในทีมเราก็ช่วยกันออกแบบ เนี่ยครับคือหน้าตาของเครื่องสับกิ่งเครื่องก่อที่เราได้พูดถึงไปตอนต้นถึงแนวคิด ว่าโรงแรมนี้หยุดไม่ได้เนะครับ หมายความว่าให้บริการอยู่แล้วคุณหยุดๆ ซ่อมๆ เนี่ยมันทำกันไม่ได้เนะครับ เขาบอกเลย บอกว่าหลังคาเครื่องไม้เนี่ยเขาก็เสียหายแต่เก็บไว้ก่อนเถอะ ทำยังไงได้บ้าง? เปลี่ยนเป็นเหล็กได้ไหมนะ? ไล่โหเข้าทางเลยครับ อาจารย์เผ่าวางวิธีคิดอะไรต่างๆ เนี่ย ตัดผ้าเพดานคุยกับอาจารย์แนนเนะครับ คุณแนนซิกเซเว่น ว่าพอปิดผ้าเพดานแล้วจะนั่นยังจะมีระยะให้เล่นอยู่ประมาณนี้ เดี่ยวเราบันโครสร้างให้ ก็ตอนที่เรา co - host เขาเสนอปรุหลังคาเป็นเหล็กเลยเนะครับ แล้วตัวบอดี้เรือนก็เปลี่ยนเสาทุกอย่างให้เป็นงานคอนกรีตเสริมเหล็กให้หมด แล้วเก็บไม้พวกนั้นไปทำอย่างอื่นด้วย คือไม่ได้ทิ้งเนะครับ แต่ว่าอะไรที่เปลี่ยนได้ก็ต้องเปลี่ยนแล้วตอนนี้ เพราะว่าโรงแรมทำแล้วต้องจบ พอจบแล้วเนี่ยจะได้ไม่มีปัญหาวุ่นหลังที่จะไปเซอร์วิสกันเนี่ยไม่ได้เนะครับ

Time	Speaker	Audio
00:40:44	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	ช่วงแรกที่เราเห็นนี้เป็นภาพที่ใช้ในการนำเสนอแนวคิดครั้งแรกของการทำแบบร่างนะครับ คือยังไม่ได้ข้อสรุปนะ ยังไม่สรุปแบบ แล้วก็ภาพนี้เนี่ยอาจารย์ประจำ น้องโยเนี่ย ช่วยกันทำเพื่อที่จะแสดงไอเดียของสิ่งที่เราอยากจะพูดเรื่องความผสมผสานตรงเนี่ยนะครับ ก็หน้าตาประมาณนี้
00:41:11	รศ.ประจำ แสงสายันต์	ที่นี้ก็หน้าตาในตอนที่เรานำเสนอเขาครั้งแรก เป็นเรือนเดี่ยว เรือนแฝดนะครับ แล้วก็อาคารเครื่องลำยอง ซึ่งอย่างที่บอกไปมันต้องมีอะไรตื้นตื้นหนึ่ง มันต้องมีอะไรสักอย่างหนึ่งที่มันเป็นตัวไฮไลท์ บางอย่างเราเสนอแล้วก็อย่างที่อาจารย์โอบอกกลืนยังไง กลืนเป็นยังไงให้มันไม่ไหวด ซึ่งเดี๋ยวค่อยว่ากันในช่วงตอนรายละเอียดครับ
00:41:45	คุณธนนาถ	ต่อไปก็จะเป็นในส่วนของการวางผังนะครับ ก็ต้องบอกก่อนว่า โลกทัศน์ของมันเนี่ยคือตำแหน่งอยู่ในสเปาเดิมนะครับ ก็คือว่าทางฝั่งขวาเนี่ยก็จะเป็น Garden Wings ซึ่งเขาไว้จัดงานเลี้ยงนะครับ แล้วก็ในส่วนฝั่งซ้ายแล้วก็ฝั่งด้านล่างเนี่ย จะเป็นตัวบล็อกของโรงแรมเองนะครับ เพราะฉะนั้นเนี่ยในส่วนของสเปาเนี่ย ค่อนข้างเป็น focal point คนจะมองมาทั้งหมดนะครับ เราก็เลยจะมองว่าทำยังไงให้มันดูเด่นแล้วก็เป็นแลนด์มาร์คใหม่ของโรงแรม โดยที่โจทย์ของมันคือการนำเรือนเก่ามาใช้ให้ได้มากที่สุดนะครับ แต่เราก็คำนึงถึงความเหมาะสมของ space ที่มันมีอยู่ด้วย เนื่องจากว่ามันเป็นสเปา แล้วในส่วนปัญหาของเรือนเดิมเขาวางเรือนที่ชิดกันมาก เพราะฉะนั้นชายคามันแทบจะต่อกันหมดเลย เราเห็นปัญหามันไม่เกิดความ flow แล้วไม่สบาย ก็มาจัด space ใหม่ให้มันมีระยะที่มันสบายขึ้น อันนี้แบบร่างนะ ของจริงขยับไปกว่านี้อีกครับ ในส่วนที่แบ่งเป็นสี่คือโซนนิ่งของฟังก์ชัน ในส่วนแรกเป็นส่วนของการ arrival ซึ่งเดี๋ยวเป็นรูปต่อไปนะครับ อันนี้เป็นผังให้ดูว่าพอ circulation เข้ามาเนี่ย เราอยากจะให้เข้าไปที่ตัว main block หรือตัวทางเข้านะครับ เรา create ตัวชุมทางเข้าไว้แล้ว ก็จะมีการเข้าถึงสองทาง คือทางด้านหน้าชุมส่วนคนพิการเนี่ยเราก็จะให้ทางเข้าไปในส่วนของการ reception ไปเลยนะครับ

Time	Speaker	Audio
00:43:28	รศ.ประชา แสงสายันต์	ก็ขอเสริมนะครับ คือว่าโรงแรมเนี่ย circulation เขาก็ชัดเจน คือ หนึ่งต้องทางเดินแขก แขกคือเดินแบบสวยๆ เลย แล้วไม่ใช่ว่า staff ที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องสวยๆ งามๆ อย่างเงี้ยนะครับ เดิน พ่นพ่นไม่ได้ เพราะงั้นเวลาเรานำเสนอเขา เราก็ต้องบอกเขาว่า staff เดินทางนี้ครับ จะไม่เห็นจะหลบไปทางนี้ แต่งตัวสวยแล้ว ค่อยออกมาทางนี้ หรือว่าแขกเนี่ยสามารถเข้าออกได้จาก เส้นทางไหน แล้วนี่ก็คือว่าถ้าดูมุมด้านหน้าที่เป็นผนังดำๆ นะ ครับ ก็คืออยากจะทำเป็นอุโมงค์ครับ อยากจะเปลี่ยน ประสบการณ์เขา เพราะว่าเราคิดแล้วก็คือจากความวุ่นวาย ทั้งหมด แล้วทุกคนก็พูดถึงโรงแรมสุขุขทัยว่ามันเป็นเหมือน Pocket Park เป็นป่าเล็กๆ ที่อยู่ใจกลางเมืองกลางสาทรอะ เราก็ อยากทำแต่สุดท้ายไม่ได้ครับ
00:44:23	คุณธนาถ	โอเค ก็มันเป็นอาคารสาธารณะเนาะ เราก็ต้องคิดถึงเส้นทาง emergency ไว้ด้วยนะครับ ก็วางผังให้เขาค่อนข้างๆ ประมาณนั้นะ ครับ อันนี้ก็คือผังของตัวอาคาร เมื่อปีที่อาจารย์ประชาบอกไว้ แล้วว่าความตั้งใจแรกเนี่ย เราอยากจะทำอุโมงค์เพื่อจะเปลี่ยน ประสบการณ์ของคนที่เข้ามาใช้งานนะครับ พอเข้ามาถึงอุโมงค์ แล้วเนี่ยค่อยไปเปิดสเปซในส่วนที่คิดว่าน่าจะเป็นตรระพังใน สมัยสุขุขทัยอย่างนั้นนะครับ ก็จะเป็นระเบิดสเปซที่หนึ่ง แล้วเขา ก็จะค่อยๆ เดินผ่านน้ำไปเข้า reception แล้วก็จะเป็น consult นะครับ หลังจากที่คุณ treatment ไหนแล้วเรียบร้อยเนี่ย ค่อยเดิน เข้าไปใน corridor ด้านใน ซึ่งเป็นส่วนที่เป็น private ละนะครับ ในนี้ก็มีห้อง Hammam ซึ่งทำเป็นห้องนวดร้อนเนี่ยนะครับอยู่ 4 ห้องครับ แล้วก็มีส่วนที่ขึ้นไปชั้นสองจากภายในห้องก็คืออยู่ ทางฝั่งซ้ายสีแดง พอขึ้นไปชั้นสองเนี่ยเมื่อกี้ที่อธิบายไปว่าเรา จะต้องจัด manage ให้ตัว space ของเรือนไทยให้มีระยะห่าง ระหว่างกัน แล้วก็มีความที่มากที่สุดเท่าที่เขาจะทำได้นะครับ เราก็ได้ประมาณ 7 เรือน ที่เอามา compidation กัน โดยที่ความ ใหม่ของ space ก็คือเราเจาะช่องตรงกลางคอร์ดให้คนข้างบน กับข้างล่างเชื่อมต่อ space กันนะครับ มันก็จะดูโล่งขึ้นสบายขึ้น

Time	Speaker	Audio
00:45:54	รศ.ประชา แสงสายันต์	ก็ตรงนี้นะครับ ตอน pitching แบบก็คือใส่เต็มที่เลย แบบไทยๆ เลย คุณต้องตากแดด คุณต้องตากฝน กางร่มเอาได้ไหม? นิด เดียวเอง เดิน 5 ก้าวก็ถึง สุดทำไม่ได้ เขาดูแลแขกเขาที่โรงแรม ระดับ 6 ดาวอย่างดีเลย ก็ต้องไปแก้ปัญหาทันทีหลังจากที่ใกล้ๆ อย่างเนี่ยจะทำยังไง เพราะเรือนไทยเนี่ยแนะนำไว้อย่างนี้ครับ ดู เรือนไทยจุฬาลงกรณ์ ตากแดดตากฝน เหตุผลอาจารย์บุญญาก็คือ คุณชอบคุณต้องทน แต่ว่าธุรกิจไม่ใช่ เราต้องทำให้เขาให้ได้ โชคดี ดีสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแล้วครับ “วังปลายเนิน” เชื่อมต่อกันนะครับ เรา ก็ได้ไต่เต้านั้นมา แต่ว่าเราก็ต้องปรับตัวกัน บางตัวมันเชื่อมต่ ไม่ได้หมดทุกหลังหรอกครับ ไม่งั้นมันก็จะกลายเป็นหลังเดียว ฟรีดไปหมด ก็เดี๋ยวไปดูว่าวิธีการเชื่อมต่อแก้ไขยังไงนะครับ
00:46:51	คุณธนาถ	เป็นภาพรวมนะครับ อันนี้เปิดให้เห็นบรรยากาศรวมๆ ไปก่อน แล้วเดี๋ยวเราจะไปลงดีเทล ไปดูของจริงครับผม เนี่ยครับแล้วก็จะ มีการใช้การลดทอนตัวซุ้มวิหารเมื่อใกล้ๆ นะครับ เอามาใช้เป็น Image หลักของโครงการนะครับ มีการทำกำแพงสูงเพื่อให้เกิด การเป็น privacy ของตัวสพานะครับ แล้วก็จะเห็นแค่เรือนเห็น แบบวับๆ แวมๆ ก่อน ยังไม่ให้เห็นทั้งหมดนะครับ
00:47:26	รศ.ประชา แสงสายันต์	อันนี้มุมมองจากด้าน garden wing ซึ่งตอนวางผังกันเนี่ย น้อยโย ก็ประสบความสำเร็จอะ อะ บอกพี่เขาเรือนเครื่องลายองหันใส่เลย พอหันใส่ปุ๊บเนี่ยมันขายตรง garden wing ได้อีก เขามีงาน แต่งงาน มีกาล่าดินเนอร์อะไรตรงนี้เลยครับ มองเห็นเรือนไทยที่ เป็นเครื่องลายอง แล้วก็ประเภทต่างๆ ของเรือนไทยขึ้นมา สวยงาม
00:47:51	คุณธนาถ	นี่ก็เป็นบรรยากาศในคอร์ตอะนะครับ
00:47:53	รศ.ประชา แสงสายันต์	ครับผม อันนี้ดูเหมือนว่าสวยแล้วนะครับ ของจริงสวยกว่านี้อีก นะครับ ใจเย็นๆ
00:48:17	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	คือแนวทางที่พูดคุยกันมันเป็นเหมือนข้อตกลงร่วมของทีมงาน ออกแบบนะครับ อย่างที่อาจารย์ประชาออกไปตอนต้นเนี่ยว่า งานนี้จะเกิดขึ้นได้ มันตั้งแต่ภาพรวมไปจนถึง detail เล็กๆ เลย

Time	Speaker	Audio
	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	เพราะฉะนั้นมันจะมีดีไซด์เนอร์ที่ออกแบบที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับงานที่อยู่ในระดับที่ต่างกันนะครับ ที่นี้พอลงมาถึงการสร้างประสบการณ์ในชั้นรายละเอียด ทางทีมผู้ออกแบบหลักแล้วก็ทางผู้ออกแบบ interior เนี่ย ก็ใช้วิธีการเดียวกันคือการเก็บเกี่ยวเอาประสบการณ์ที่ได้ไปเห็นมาเนี่ยนะครับ เส้นสาย ผิวสัมผัส แสงเงา บรรยากาศ สี กลิ่น อะไรต่างๆ การรับรู้ที่ได้จะช่วยให้เกิดความพิเศษเฉพาะตัว หรือว่าการสร้างประสบการณ์ ก็ถูกเอามาประมวลเพื่อที่จะสร้างแนวคิดในการออกแบบนะครับ มีทั้งอย่างแถวล่างเนี่ย มีตั้งแต่เรื่องภาษาะสังคโลกสีต่างๆ นะครับ รูปของดอกบัว จากชิ้นส่วนโบราณวัตถุจากสถาปัตยกรรมนะครับ เป็นเรื่องของเส้นสายที่เกิดจากธรรมชาติต่างๆ
00:49:33	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	คือไม่ได้ดูแค่ตัวลวดลายที่เป็นศิลปวัตถุที่เป็นดอกบัวเท่านั้น แต่ว่าย้อนไปถึงธรรมชาติ หรือว่าที่มาของลวดลายเหล่านั้นเลยว่ามันมีเส้นสายยังไง เพื่อบางทีคนในสมัยสุโขทัยเขาจับเส้นสายแบบนั้นมาเนี่ย แต่ดีไซด์เนอร์ในปัจจุบันเนี่ยย้อนกลับไปดูที่ดอกบัวจริงเลย แล้วเราอาจจะมีการในการจับจุดเด่น แกะไขจุดด้อยอะไรทำนองเนี่ย ที่มันเป็นวิธีการของเราเนครับ มันก็เลยทำให้งานมันไม่ใช่การลอกเลียนของโบราณตลอดนะครับ ให้ความสำคัญกับเรื่องของวัสดุที่เอามาใช้ในการตกแต่ง space ภายในอาคารนะครับ อันนี้แบบร่างนะครับ แบบร่างเพื่อที่จะเตรียมข้อมูล แล้วก็เหมือนนิสิตเลยนะ ก่อนส่งงานก็ส่งข้อมูลมารวมกัน รวมร่างกันในหนึ่งคืน มีข้อผิดพลาดนิดหนึ่ง อาจารย์ประจำเนี่ยครับ นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษเนี่ยครับมีความเยิ่นเย้อ นำเสนอออนไลน์ด้วยนะครับ ก็เป็นอีกประสบการณ์หนึ่งที่มันแทรกอยู่ในระหว่างการทำงานนะครับ
00:50:42	รศ.ประชา แสงสายันต์	ตรงนั้นนะครับ นิดเดียวกว่าจะมีตรงนี้ เริ่มเห็นอะไรบางอย่างแล้วคือทางซิกเซเวนโดยคุณแนนเนี่ยกล้ามาก กล้าที่จะเปลี่ยนสีของ interior ซึ่งเป็นไม้หมดเลย ไม้สักทองด้วย คือมันหนักใจมาก เพราะว่าไม่ได้หมายถึงผมหนักใจนะ ผมสบายใจมากเลยเพราะ

Time	Speaker	Audio
	รศ.ประชา แสงสายันต์	ผมจะอยากเห็น แต่ว่าคือเราจะตอบ owner ยังไง เขาไปซื้อเรือนไม้สักทองมานะครับ แล้วอยู่ๆ เราจะทาสี อันนี้เรื่องใหญ่เรื่องโต แต่ว่าพอดีประสบการณ์พวกเราก็คือเหมือนกันนะ คือไปทำร้านอาหารชื่อร้านกา กลางที่สุขุมวิท 53 ก็เห็นเป็นไวรัลอยู่ในโซเชียลเนี่ย ที่มันเป็นเส้นเอ็นซิง อันนั้นเนี่ยเจ้าของก็ถามผมว่า อาจารย์ ไม่อาจารย์จะเปลี่ยนสีจริงๆ เหรอ ผมบอกว่าที่บริษัทคิดดี คิดมาดีแล้วครับ เปลี่ยนเถอะ เราต้องกล้า เพราะว่าเราจะอยู่กับสังคมปัจจุบันเนี่ย คือถ้าไม่กล้าเสียแล้ว มันไม่มีการเปลี่ยนแปลงอะไรเกิดขึ้นเลย เซียร์คุณแนนเปลี่ยนเลย เปลี่ยนสีเลือกสีอย่างที่คุณชอบเลย อยากให้เป็นก็ได้เป็นสีเขียวไข่มุก
00:51:52	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	น้องๆ นักเรียนนึกถึงภาพเรือนเครื่องสับ เรือนพักอาศัยของเจ้าของโรงแรมสุขโขทัย ที่อาจารย์ประชาเปิดให้ดูตอนแรกนะ คือเราต้องใช้ฝาเดิมนั้นนะครับ มันมีระยะอยู่แล้ว คือเรือนไทยมันมาเป็นระบบฝาสำเร็จรูปเนอะ ยกกันไปเป็นกระเบาะเป็นช่วงเลยนะครับ เพราะฉะนั้นผังของสพาที่เกิดขึ้นเนี่ย มันถูกล็อกด้วยระยะของฝาเดิม มีจำนวนฝาเดิม มีทรงจั่วของเดิมนะครับ แต่ว่าเราต้องเอามาจัดฟังก์ชันใหม่ แล้วก็อันเนี่ย interior ก็ใช้ฝาเดิมด้วย แต่ว่าต้องการปรับเปลี่ยนบรรยากาศนั่นแหละ สร้างประสบการณ์ที่ว่า
00:52:32	รศ.ประชา แสงสายันต์	ข้างนอกผิดจากอินที่เรานิยามคืออย่างที่คุณอาจารย์พงศกรบอก มันถูกบังคับด้วยฝาที่มันมีอยู่แล้ว ถ้าออกแบบใหม่ผมจะสเปคไปมากเลย เผลอๆ โครงการนี้ถูกกว่านี้ด้วย แต่ว่าพอต้องใช้ของเดิม ไม่กล้าให้ใครรู้ gridline นี่ห่างกัน 10 - 15 เซนติเมตร ถ้าไม่ใช่ห้องโถงซึ่งเรียนสถาปัตย์ไทยเนี่ย เคลียร์เรื่องพวกนี้ไม่ได้นะครับ ไล่กันไม่จบเลย เพราะเสาก็ต้องใช้เสาเดิมมั่งเสาใหม่มั่ง แล้วก็ gridline เนี่ยมันเลือกตามใจเราไม่ได้ เราอยากขยายฟานิดนึงนะ 10 - 15 เซนติเมตร ไม่ได้ครับ ต้องเพาะฝากันใหม่กลายเป็นเรื่องราวใหญ่โตเลย เพราะว่าเรื่องงานแบบเนี่ย ต้องขอบคุณโยซึ่งมีประสบการณ์และทำได้จริงๆ

Time	Speaker	Audio
00:53:18	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	อาจารย์ประจำกรีนไว้ตอนตอนต้นนะครับ เส้นสายหรือว่า ปริมาตรที่สร้างแรงบันดาลใจนะ ดอกบัวที่เห็นเดี๋ยวจะมีศิลปะให้ ดูในช่วงท้ายนะครับ เอาการคลี่บานของกลีบดอกบัวมาเป็น สัญลักษณ์ที่แสดงว่าห้องเนี่ยมีการให้บริการอยู่นะ คือถ้าเป็นที่ ขายในข้อปี่มันอาจจะมีการบอกรว่าว่างไม่ว่างอะไรประมาณ เนี่ย ดูเป็นแท็กซีไปนะ นี่เราทำให้มันมีความเป็นสปา อยากจะ บอกว่าห้องนี้มีการให้บริการข้างในอยู่ ว่างไม่ว่างนะครับ แล้วก็ เส้นสายที่ได้จากปริมาตรของประติมากรรมเทวรูปแบบสุโขทัย คือมันก็ต้องอยู่ที่ว่าเราจะครอบเอาตรงไหนมาสร้างบรรยากาศ อันเนี่ยเป็นจุดเด่นที่เห็นแล้วจดจำได้นะ
00:54:10	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	แต่ว่าถ้าดีไซน์เนอร์ที่ไม่มีบรรยากาศในเรื่องของการให้ ความสำคัญเรื่องกาลเทศะ หรือคติความเชื่อ ไปเอาเป็นพระจันทร์ ของพระศิวะมา หรือไปเอาสัญลักษณ์ที่เป็นการแสดงถึงความ ศักดิ์สิทธิ์อะไรเหล่านั้นมา ผู้ใช้งานที่เขามีพื้นฐานในเรื่องความ เข้าใจเขาก็ไม่สบายใจ เราก็กลายเป็นดีไซน์เนอร์ที่มุ่งหวังเพียงแค กรรฟอกอย่างเดียว แต่ว่าไม่เอา meaning มาด้วยซึ่งเรียกว่าตก ม้าตายนะ ที่นี้คนทำงานออกแบบมันถึงต้องทำการบ้านเยอะอะ ว่าสิ่งเหล่านี้เนี่ย ลองตีความ ลองคิดในมุมมองของผู้ใช้สิว่ามันจะทำ ให้เกิดความเข้าใจไปถึงตรงไหนยังงี้ได้บ้างแล้วเหมาะหรือไม่ เหมาะ อะไรที่สวแล้วมันก็ไม่ควรที่จะสวอย่างเดียว แต่มันควร จะทำให้เกิดความสบายใจร่วมกันได้ มันก็จะเกิดพลังบวก แทนที่ ไม่สนใจอะไรเลย คิดว่ามันสวอย่างเดียว ใครจะตีความไปว่า ยังงี้ก็ไม่สนใจ อันนี้สวแต่ว่ามันคำนึงถึงคนอื่นน้อยหน่อยนะ ครับ เป็นเรื่องที่ยากทดลองเหมือนกัน เอาเส้นสายตรงนี้มาใช้ กับส่วนหนึ่งของชุดของพนักงาน
00:55:28	รศ.ประชา แสงสายันต์	Landscape จากเรดแลนด์ - สเคป (Redland - scape) คุณ ประสงค์เป็นเบอร์ต้นๆ เหมือนกัน พอคุยกันปุ๊บก็ปั๊งมาเลยว่า เนี่ยรูปดอกบัวที่แช่อยู่ในน้ำ ซึ่งเราเห็นแล้วรู้สึกทันทีว่า ถ้าเข้ามา เจอภาพนี้มันสดชื่นเลยอะ มันเอาอยู่จริงๆ คุณประสงค์ทำภาพนี้ ขึ้นมา แล้วก็ส่วนตัวไม่อื่นผมก็ขออนุญาตไปเร็ววันนี้

Time	Speaker	Audio
00:55:58	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	แล้วก็ชื่อนี้ นะครับ ก็ผ้าเพดานที่เป็นยอดมณฑปวัดศรีชุม พระอจนะครับ ก็เป็นรูปนี้นะครับ มีการเอามาใช้ทีเดียว มีเส้นที่ บารายใช้มันเป็นเหมือนดวงตา หรือว่าบางคนคิดว่ามันเป็น เกลียว คนก็อาจจะคิดว่ามันเป็นเม็ดพระศกของพระพุทธรูปได้ แต่ว่าอันเนี่ยเราคิดว่ามันเป็นเส้นในวงขดของนิ้วพระบาทในรอย พระพุทธรูปทำอะไรทำนองเนี่ย นะครับ ก็มีหลายอย่าง
00:56:36	รศ.ประชา แสงสายันต์	อันนี้ก็รูปแบบร่างที่เสนอกับทางทีมของบริษัท นะครับ
00:56:42	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	ดูแบบจริงดีกว่า อันนี้ lighting ก็ไม่มีใครไปย้อนไปดูว่าสุขุขัย เขาจุดไฟยังงั้นนะ มันก็ยังไม่ไฟฟ้าใช้ไหม แต่ว่าเราก็นึกไปถึง การให้ lighting ของอุทยานประวัติศาสตร์ คือมันไม่ได้ชัดสว่าง ไสวไปหมดเลย แต่ว่ามันก็พอเห็น แล้วมันก็คลุมให้บรรยากาศ มันสงบ มันสวยงาม นะครับ
00:57:12	รศ.ประชา แสงสายันต์	นิดนึงก็คือว่าคุณวิลสันเนี่ยเป็นสถาปนิก ไม่เอาเลย เห็นหลอด เนี่ยไม่ได้ เป็น indirect light ทั้งนั้น แล้วผมจะทำยังไงกับการ ส่องแสงภายนอกอาคาร อธิคมนี้แทบจะเอามือกุมหัวเลย พี่ทำไฉน เนี่ย อยากได้แสงแต่ไม่อยากเห็นแหล่งกำเนิดแสง ละทางทีมงาน โรงแรมก็เยอะอยู่เหมือนกัน พี่อนุชาแกก็บอกผมว่าจะเซอร์วิส หลังกา หลอดไฟเปลี่ยนยังงี้ เรื่องจริงทั้งนั้นครับ อันนี้บอกให้ นิสิิตฟัง นะครับว่ามันต้องตอบเขาให้ได้ ว่าจะทำยังไง แต่จะ กำปั้นทุบดินบอกว่าอันนั้นเป็นหน้าที่ของผู้คอยดูแลเรื่องไฟฟ้า ผมหน้าที่สถาปนิกมันก็ไม่ได้ อย่างน้อยก็ต้องให้อิเดียเขาให้ได้
00:58:03	รศ.ประชา แสงสายันต์	ก็อย่างที่เล่าไปตอนต้นๆ ก็คือว่าเราก็ต้องคิดก่อนว่า หนึ่งเลยก็ คือสเปาเนี่ย มันเป็น space ปิด นะครับ แล้วต้องการการควบคุม ทั้งเรื่องแสงเรื่องเสียงเป็นอย่างไร แน่นอเนไม่ไหวโครงสร้าง อยาก ให้อเนเหมือนกัน แต่ไหวแล้วเอาไม่อยู่เรื่อง ดร.กฤตานะครับ ผู้เชี่ยวชาญเรื่องเสียงเนี่ย ก็ไปทดสอบเสียงบ้านหลังนั้นนะ บ้าน หลังที่เราจะไปรื้อเขามาก่อนเลย ว่าตอนเนี่ยค่าเสียงมันเป็นยังงี้ ปิดประตูเป็นยังงี้ รดิ่งผ่านเป็นยังงี้ ส่องไม่ผ่านครับ

Time	Speaker	Audio
00:58:36	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	คือภาพขวามือเนี่ยคือเรือนของเจ้าของโรงแรมนะครับ ที่เขามีความตั้งใจจะให้มารื้อมาประกอบใหม่เป็นสปาเนี่ย จะเป็นแบบนี้แหละครับ
00:58:47	รศ.ประชา แสงสายันต์	ผมกำลังเล่าอยู่เนี่ยก็คือว่ามันเป็น space ปิด พอเป็น space ปิด โครงหลังคาไม่ต้องโซว์ บวกกับเขาบอกเลยว่าเขาไม่ยาก เซอร์วิสวันข้างหน้า รื้อไม่เอาละ เพราะงั้นปิดผมใส่ sub roof ทำอะไรต่างๆ ได้อย่างสบายเต็มที่เลย เปลี่ยนโครงสร้างซะ เก็บไม่เอาไว้ให้เขาไปทำบ้านของตัวเอง รูปนี้ก็สเก็ตเพื่อจะ propose ให้เขาเห็นว่าผมจะไปอย่างเงี้ย เอาอย่างนี้เลย
00:59:10	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	กระเบื้องหลังคาคือยังไงครับ อันนี้ให้กำลังใจนิสิตสถาปัตย์ไทยหน่อยนะ นี่พีโยนะเขียนแบบก่อสร้างสเปคเป็นภาษาอังกฤษด้วยนะ เพราะฉะนั้นที่อาจารย์เคียวเชิญอยู่เนี่ย ก็มันสำคัญในการทำงานจริงนะครับ
00:59:33	รศ.ประชา แสงสายันต์	โอเค นี่แหละครับก็เห็นโครงสร้าง คือหลังจากที่เราสเก็ตรูปร่างนี้เพื่อทำความเข้าใจ ก็ต้องทำเป็นแบบจริงๆ ให้ได้เนครับว่าจะทำยังไง เราต้องเอาหน้าจั่วของเดิมเขาเพราะเราแก้ไม่ได้ เพราะหน้าจั่วของเดิมเขาสิ่งที่เราจะแก้ได้มีเทคนิคเพิ่มเติมนิดหน่อย คือแก้ปั้นลม เพราะว่าความ curve ความสวยงามแล้ว เราไปปรับที่ปั้นลมอีกทีหนึ่งนะครับ โอเคขอภาพถัดไปครับอันเนี่ยคือในระหว่างการก่อสร้าง โชคดีครับไซต์โรงแรมสุขโขทัยใกล้คณะสถาปัตย์จุฬา จึงไม่ได้ลำบากเรื่องการเดินทางเลยครับแวะไปแต่เช้าก็ได้ หรือบางทีไปช่วงสายๆ ไปเที่ยงๆ ก็ได้ วิธีการหนึ่งก็คือเห็นหน้าจั่วไม้ของเดิมนะครับ เปลี่ยนโครงสร้างข้างในเป็นหลักให้หมดนะครับ ผมข้ามๆ ไปแล้วกันนะครับเพราะว่า บางทีมันมีดีเทลเยอะเกินไป ใส่ sub roof อะไรลงไป เทสก่อนครับ เทสก่อนเอาขึ้น มุงกระเบื้องให้เรียบร้อยแล้วเทส คล้ายๆ เอาสายดับเพลิงอะฉีดยูว่ารื้อไหม กันน้ำได้ไหม โอเคถ้าได้ปั๊บคอนกรีตใหญ่ โม่บាយคอนกรีตขึ้นไปวาง เพราะเรามีเสาคอนกรีตหมดแล้วไม่ต้องมีหัวทงหัวเทียนมาเสียบอะไรอีกแล้วตอนนี้ แคว่งให้ตรงลงให้ถูกเท่านั้นเองนะครับ

Time	Speaker	Audio
01:00:53	คุณธนนาถ	อันนี้เสริมอาจารย์ประจำ ขอย้อนกลับไปรูปเมื่อกี้หน่อยครับ รูป section ความยากของเรื่องนี้อีกอย่างหนึ่งคือว่ามันเป็นอาคาร public ที่มันไม่ใช่บ้านพักอาศัยแล้วเนี่ย ในออร์จินอลของเรื่อนเขามันจะเป็นระดับครับ มีการเล่นระดับของเรื่อนแบบ traditional เลย คือมาจากขานขึ้นมาสเต็ปหนึ่งมาเป็นระเบียบ แล้วค่อยขึ้นไปอีกสเต็ปหนึ่งแล้วค่อยเป็นตัวเรื่อน ซึ่งพอมันเป็นอาคาร public เราต้องการ space ในการใช้งานมันทำได้ยากนะครับ ก็เลยมีการคุยกันว่าเราต้องปรับให้พื้นมันเท่ากันเพื่อที่จะเพิ่ม space ในการใช้งานให้โพลขึ้น แต่ความยากของมันอีกอย่างหนึ่งคือว่า เรื่อนไทยฝามันเป็นกระเบาะที่สมบูรณ์มาแล้ว แล้วเราจะไป modify มันยังงี้ที่ไม่ไปรบกวนมันมากนักครับ เราก็เลยคุยกันแล้วต้องมาหาค่าเฉลี่ยของระดับชายคาอะไรอย่างงี้ทั้งหมดอีก ทั้งหมด 7 หลังเนี่ยที่จะเข้ามา เพราะว่าแต่ละหลังระดับของตัวสเต็ปที่เมื่อกี้พูดถึงมันก็ไม่เท่ากัน ชายคาก็ไม่เท่ากัน แต่ว่าเราจะมากำกับให้มันดีขึ้น เราจะทำยังไง เราก็เลยหาค่าเฉลี่ยตัวนั้นขึ้นมาได้ตัวหนึ่ง แล้วเราก็คิดว่าในเมื่อเรื่อนไทยมันสอบแล้ว มันถูกฟิคซ์ด้วยขนาดและความเอียงของมันอะ เราก็เลยจะไปต่อขึ้นด้านบนซึ่งเป็น panel ที่ไม่มีใครเห็นละนะครับ มันก็ทำให้การใช้สอยเนี่ยมันดีขึ้น แล้วก็รูปทรงทุกอย่างมันดีขึ้นนะครับ
01:02:24	รศ.ประจำ แสงสายันต์	ตรงด้านะครับ ตรงเต้าไปถึงแปหัวเสาตรงนั้นอะต่อเพิ่ม ที่เป็น hash ลายไม้อะครับ ซึ่งเดี๋ยวมันจะโยงไปหา proportion ด้วย เพราะว่าเราต่อเฉยๆ ไม่ได้ อย่างที่น้องโยบอก ต่อเสร็จก็ต้องยกมันดูทุกหลัง แล้วมัน alignment ทุกหลังให้สัมพันธ์กัน เพราะว่าบอกเลยว่าคุณวิลสันเป็นสถาปนิกที่เข้มงวดมาก ตรวจสอบ interior เนี่ยแนบคงจำได้ alignment นี้ได้ไหมครับ ตรงนั้นตรงนี้นะ ฝาปะกนรอยต่อไม่รู้เท่าไร interior นี่งานเข้าเลย อันนี้ขึ้นส่วนของงานครับ ก็ต้องลอกสีต้องอะไร technical term เราผ่านไปก็ได้ครับ เาละมาถึงตรงนี้เรื่องสำคัญ คือไอเดียมีแต่ต้องทำได้ด้วยนะ และทำได้นี้ไม่ใช่ทำได้แบบส่งๆ อาจารย์กัญญะจะพูดถึงเรื่องทรงยักษ์ ทรงพระ ทรงนาง ผมก็คุยกับน้องโย เราส่ง

Time	Speaker	Audio
	รศ.ประชา แสงสายันต์	ฝรั่งคือเรามันยุคปัจจุบัน ถ้าเราไปตีปเดียวร่างเดียว วันนี้พูดแบบ technical term สถาปัตย์ไทย เดี่ยวร่างคือได้ทุนเดี่ยวนั่นก็คือตัวเรือน เดี่ยวหลังคาคือหลังคา มันมีสัดส่วนมันอยู่อาจารย์ภิญโญ ท่านอยู่ในสถานะที่เป็นปฐนีบุคคลที่ต้องสอนความถูกต้องท่านก็สอนเรา แต่ปรัชญาของอาจารย์ภิญโญที่ให้เราเนี่ยสำคัญมาก
01:03:42	รศ.ประชา แสงสายันต์	ทุกเรื่องเลยที่อาจารย์พงศกรพูดไปเนี่ย กาลเทศะสถาปัตยกรรมไทย ซึ่งมันก็แปลความได้ว่า กาลเทศะคือกาลเวลาสถานที่ใช้ไหมครับ สถาปัตยกรรมไทยก็คือสถาปัตยกรรมไทย ที่นี้ทำยังไง โรงแรมคือทำเตี้ยๆ ฝรั่งเข้ามาใช้ไม่ได้ ต้องปรับสัดส่วนเดี่ยวล่างได้ทุนให้สูงขึ้น อย่างที่น้องโยบอกแล้วเราต้องคำนวณระยะต้องปรับ panel ฝาให้มันได้ระดับเสมอกัน รอบชานระเบียงเรือนต้องเคลียร์เรื่องขยับทรงใหม่นิดนึง เอาชายคาเข้าหน่อยนึงนะครับ แก่ทรงนิดนึงเพื่อให้มันออกมาเป็นทรงฝรั่งๆ คือส่วนตัวผมเนี่ยคือผมโอเคเลย ผมคิดว่าทรงไทยนี่ก็สวยช่ายคายาวมาเลย ฟังก์ชันได้มากเลย การจัดการแดดฝนดี แต่ดูแล้วมันเกะกะอะพอไปกรูปรวมกันอยู่แล้วในไซด์เล็กๆ แคบๆ เห็น garden wing ใหญ่ๆ นั้นเขาไม่ได้ให้เราทำทั้งหมดนะครับเขาต้องเก็บพื้นที่เอาไว้ทำงานในส่วนเขานีก เป็นงานกลางแจ้งแน่นไปหมดทำยังไง ต้องหดยาชาแล้วต้องปรับ proportion ตรงนี้ให้มันอยู่ให้ได้ ผมเนี่ยเรียกมันว่าเป็นทรงฝรั่งเลยครับ
01:04:53	คุณธนาถ	อันนี้ก็ป็นในส่วนองงานที่หลังจากที่เรา pitching แบบมาเรียบร้อยแล้ว ทำการ develop มาแล้วเนี่ย ตอนนี้จะเห็นว่าอุโมงค์มันหายไปละนะครับ มันจะกลายเป็นว่าเดินจะมุ่งเข้าสู่พื้นที่ภายในโดยตรงเลยจากแกนนี้ะครับ อันนี้คือตอนที่เสร็จแล้วนะครับ ตอนเสร็จแล้วคล้ายกันมาก แต่ข้างในเปลี่ยนหมดเลยนะครับ
01:05:20	รศ.ประชา แสงสายันต์	interior นี่โดนหนักกว่าเพื่อนเลย โอ้โฮ รื้อข้างในกันแทบตาย ภาพนี้ภาพจริง ก่อนหน้านี้คือภาพก่อนเซ็นสัญญา เพราะว่าเป็นเทิร์นคีย์ เขาจะยึดตามรูปเลย รูปเป็นยังงี้ก็อย่างงั้นรายละเอียดเป็นยังงี้ก็ว่ากันไปนะครับ

Time	Speaker	Audio
01:05:41	คุณธนนาถ	ในส่วนนี้อาคารเราอะ มันจะดูคล้ายเดิมนะครับ แต่ว่าจริงๆ แล้วเนี่ยเรามีการจัดหมู่เรือน กรู๊ปปั๊งหมู่เรือนใหม่ โดยที่เอาอาคารที่ไฮสไตล์ใกล้เคียงกัน เนื่องจากว่าในหมู่เดิมมันมีอาคารหลายไฮสไตล์มาก เราเอาอาคารที่มันใกล้เคียงกันมาไว้คู่กันเพื่อที่จะให้มันบาลานซ์กันอยู่นะครับ แล้วที่ให้ความสำคัญก็คือด้านหน้า ฝั่งด้านหน้าเนี่ยนะครับ กับด้าน garden wing ก็จะเป็นอาคารที่มันไฮสไตล์เท่าๆ กันมา ขนาดข้างกันกับตัว object
01:06:12	รศ.ประชา แสงสายันต์	ผมกลัวลืมมากเลย เพราะว่าเพื่อน ๆ รักกันทั้งนั้นเลยทั้ง 4 ทีมตอนที่เราคิดแบบกัน รูปถัดไปเลยครับ โอเมเนียมีสเก็ทมาช่วยลองคิด โอเมก็คิดในแบบเด็กที่จบสถาปัตย์จุฬามา ประเด็นคือว่าซุ้มที่เห็นเป็นย่อมุมข้างหน้าเนี่ย พอข้ามสระน้ำมาตรงนี้เราคิดกันเยอะมาก โอเมยืนยันกับเราตลอดว่าขาวพีขาว ต้องสีขาว เราทดลองทำเป็นผนังก่ออิฐเป็นอะไรต่างๆ อิฐสีส้มแดง อิฐสีดำทดลองหลายอย่าง โอเมยืนยันว่าขาวพี แล้วก็ให้เล่นเป็นเน้น perspective ยืนยันว่าให้พวกเราทำอย่างนี้เพื่อว่ามันจะได้เกิดเอฟเฟคที่เหมือนสิ่งที่เราเคยเห็นในวิหารพระอจนะ มันเป็น interior แล้วเราพลิกกลับมันออกมาเป็น exterior ละ คราวนี้งานเสร็จแล้วครับ ตอนนี้อยู่ landscape ทำสวยมาก ปสจคิดสูงสุดขีดเลย อย่างว่ากันนะใครเป็น landscape วันนี้นะ คือคนโดนคนแรกอะคือ landscape นะ เวลาจะตัดงบประมาณไปก่อนเพื่อนเลย landscape อีกคนหนึ่งที่โดนเร็วแต่จริงๆ สำคัญมาก ก็คือ lighting โดนก่อนทั้งที่งานมันสวยอะ เวลาถ่วงค่างกลางคืน พรางแล้วแสงไฟ เอฟเฟคของมันทะลุเข้าไปที่ใจ โดนคนแรกเลยประจำเลย landscape ก็โดนคนแรกปสจคิดสูงสุดฤทธิ์นะครับ
01:08:01	คุณธนนาถ	ตัวเนี่ยคือตัวซุ้มที่เราเอามาใช้ แล้วก็ลดทอนรูปทรงแล้วเหลือแต่เส้นกราฟฟิกมาใช้นะครับ ในส่วนผนังกำแพงที่เราใช้ด้านหน้าก็ใช้เป็นเรื่องของการลดทอนความยาวของตัวระนาบกำแพงยาวๆ ด้วยนะครับ แล้วอีกส่วนหนึ่งเราซ่อนทางลาดผู้พิการไว้ นะครับ ก็จะมีฟังก์ชันของมันด้วย จะได้ไม่เห็นเป็นทางลาดแบบเกะกะที่เวลาดีไซน์แล้วเรามักจะหาทางออกกันไม่ค่อยได้นะครับ

Time	Speaker	Audio
01:08:34	รศ.ประชา แสงสายันต์	อยากให้ดูตัวท็อปตัวหัวอย่างรูปถัดไปก็ได้ครับเห็นชัดเลย ตอนแรกที่ผมบอกว่าขอบด้านบนของโบราณสถานมันมีลายเฟืองอยู่ เราไม่ได้ลอกลายเฟืองโบราณนั้นมา แต่ว่ากราฟิกที่เห็นทำระนาบเป็นลายลึกลงเนี่ย หน้าคณะเต็มเลยนะครับ ใครไม่เคยเห็นน้องๆ ลงไปดู เล่นลึกลง ภาษานี้สำคัญมาก ผมอยากจะบอกเลยว่าเรื่องเนี่ยอัศจรรย์มาก คือเขาบอกคำตอบไว้แล้วว่า ดีไซน์ของความเป็นไทยในยุคใหม่มันจะอย่างไร ไปยืนดูรหัสข้างหน้าเนี่ย เด็กสถาบันไทยต้องมองเลยอันนี้ลายประจำยาม ลายลูกฟักกำมปู อันนี้ลายพันปลา ไทยหมดนะครับทั้งหน้าตึก ซึ่งอันนี้มาถึงตรงนี้เลย น้องโยก็จัดให้มีลึกลง มันมาจากโลโก้โรงแรมเดี่ยวดูไปเรื่อยๆ กันเอง
01:09:39	คุณธนนาถ	แล้วก็ในส่วนที่เราใช้ช่อง space ที่บีบแคบขึ้นมา มันทำให้เกิดขึ้นต่างๆ ที่เราอยากจะให้เห็น อย่างขึ้นด้านหน้าเข้าไปเนี่ยจะเห็นแค่กำแพงขาวๆ ชุ่มแล้วก็ตัวเรือนไทยที่อยู่ด้านหลังแค่นั้นนะครับ แต่พอมาเดินเข้าไปข้างในแล้วมันก็จะเป็นอย่างนี้ โอเคข้างใน มันก็จะเห็นเป็นสวนเขียวๆ มีสระพัง แล้วมี sculpture ตัวดอกบัวลอยอยู่ในน้ำนะครับ
01:10:10	รศ.ประชา แสงสายันต์	ใบข้างหน้าที่เห็นเนี่ย คุณก็ประสงค์อธิบายวิธีที่ให้ฟังว่า ใบใหญ่นี้มันดูเชื่อเชิญ อบอุ่น ต้อนรับ ให้กำลังใจคนเรียน landscape นะครับ มันละเอียดจริงๆ เรื่อง texture ของใบเนี่ย แล้วก็เรื่องการใช้น้ำ การใช้ gutter ไปเสริมพวกนี้ มีการเก็บน้ำรักษาระดับของน้ำ คุณประสงค์ทำได้ละเอียดมาก และสู้กับพี่น้องชาด้วย พี่อนุชาคือคนคุมแบบและเป็นวิศวกรด้วย คุณประสงค์พูดเลยบอกว่า ลายนิ้วมือที่เราพูดกันเรื่องกันหอยนั้นอะ คุณประสงค์นี่จะทำแพทเทิร์นข้างล่างที่เป็นหินให้มันเป็นร่องลึกเข้าไป เติงกับพี่น้องบอกว่า 2 เซนติเมตร มันจะได้เห็น พี่อนุชาบอกว่าเซนเดียวพอ ต่อร่องกันแทบแยเลยนะ แต่สุดท้ายได้เนะ สู้มาได้เพราะว่าให้กำลังใจครับว่า ถ้าเรามั่นใจ มันก็ต้องเดินอะครับ ต้องสู้ แล้วตอนหลังเขาแฮปปี้มาก เขาชอบเลย แต่ก็โดนเปลี่ยนไปเยอะนะครับ

Time	Speaker	Audio
01:11:24	รศ.ประชา แสงสายันต์	เนี่ยครับ สระข้างบนเนี่ย อันนี้ก็ต้องขอบคุณ landscape เลย คุณจิต ออกไปดูตัวอย่างมาแล้วซึ่งเลยว่าตรงนี้ก็ขอทำ skylight แล้วก็เอา reflex ของน้ำ ให้เงาของน้ำที่อยู่ข้างบนเนี่ย ให้มันลง มาในบริเวณ foyer แล้วเกิดความเคลื่อนไหวขึ้น ในส่วนที่เป็น ส่วนโถงต้อนรับ สวยมากคุณวิมลชื่นชมมาก บอกว่า interior สี่ ถูกใจที่สุดละ
01:12:01	คุณธนาถ	เนี่ยครับในการออกแบบของสเปา เนื่องจากว่ามันเป็นสเปา มันก็ อยากจะได้ความรีแลกซ์ มีความไม่ยึดอัดมาก เพราะฉะนั้นช่อง เปิดเมื่อกี้เราก็จะทำเป็นช่องเปิดที่สามารถเชื่อมต่อภายใน ภายนอกให้เห็นส่วนได้เหมือนกันนะครับ
01:12:16	รศ.ประชา แสงสายันต์	ถัดมาแผงโลหะฉลุนี้ จริงๆ งานออกแบบไว้สวยเข้ากับบรรยากาศ ทุกอย่างดีเลย แต่ว่าเหมือนจะมีคำสั่งมาจากข้างบนว่า ขออะไร ที่มันดูแล้วรักษาลูกโลกอีกนิดนึงได้ไหม เลยไปติดต่อปฏิมากรคุณปิ่น นะครับ คุณปิ่นเขาก็เอาพวกโลหะที่เป็น negative ที่เหลือจาก การเอา positive ไปใช้แล้วเนี่ย เอามาสร้างกราฟิก ก็ทำเป็นรูป ดอกบัวนะครับ ดอกบัวเป็นโลหะเนี่ยมาประดับเข้าไป แล้วก็ได้ คนของศูนย์ศิลปาชีพช่วยทำกลีบดอกบัวเป็นแก้ว โอเคเลยคุณแนน ทั้งนั้นนะครับ คือใส่ไฟเข้าไปเพื่อให้มันเกิดมิติขึ้นมาบนแผงโลหะ ฉลุที่มันเป็นของเศษเหลือใช้จากงานอุตสาหกรรม
01:13:08	คุณธนาถ	อันนี้เป็นทางเข้าห้องโยคะนะครับ เป็นส่วนที่เมื่อเข้ามาแล้วจะ เป็นส่วนที่เปิดโล่งที่สุดของโครงการให้เห็นส่วนนะ แล้วตัว แพทเทิร์นระแนงกันความ privacy มันจะมาจากตัวราวลูกกรง ของสุขุทัยนะครับ เอามา simplify แล้วทำเป็นแพทเทิร์นตัวนี้
01:13:28	รศ.ประชา แสงสายันต์	ภาษาของสถาปัตยกรรมเนี่ย คือถ้าดูมาตั้งแต่ต้นจะเห็นว่าเรา เรียกกันว่าย่อมุมเยอะ ซึ่งตรงนี้น้องโยเขียนออกมาเลย เอา ประสบการณ์ที่มี ทั้งตัวของผนังชั้นล่างที่เราทำให้ลึกเข้าไปเป็น ชั้นๆ ย่อมุมเข้าไปจนกระทั่งถึง interior ข้างในนะครับ น้องโย กับแนนรุ่นเดียวกันอยู่ละคุยกันง่าย แล้วก็สื่อสารกันแลกเปลี่ยน ข้อมูลออกมา ผมว่ามันก็ไม่ได้ดูจืดตา เหมือนเรื่อนเครื่องก่อทั่วๆ ไป ในขณะเดียวกันมันมีมิติแสงเงาของมันซึ่งเกิดขึ้น

Time	Speaker	Audio
01:14:12	คุณธนนาถ	ตัวเนี้ยมันเป็นเหมือนกับส่วนของ simify มาจากส่วนของบัวหัว เสาสมัยสุโขทัย แล้วก็ตัวฐานในโบราณสถานนะครับ ในส่วนของ กรอบที่เป็นเล่นแพทเทิร์นย่อมุม มันเป็นการล้อลักษณะกรอบ เข็ดหน้าของเรือนไทยด้วยนะครับ แล้วมันจะเกิดมิติของแสงเงา ทำให้ผนังที่มันเรียบๆ มันเกิดแสงเงาแล้วไม่ดูเรียบโล้นเกินไป
01:14:39	รศ.ประชา แสงสายันต์	โบราณสถานเวลาเราไปเราเห็นเป็นภาพนี้แหละ เป็นก่ออิฐเป็น ชั้นๆ เพราะมันคือโบราณสถานอย่างที่อาจารย์โอบอก ถ้าไปตอน เสร็จมันเป็นลายบัวคว่ำลายบัวหงาย แต่สุดท้ายในทำเนียบ สถาปัตยกรรม บัวหน้ากระดาน เป็นฐานหน้ากระดานฐานเขียง เอามาซ้อนๆ กันยังไงครับ มันไม่ได้ไปแตะในเรื่องของศาสนาทำ เป็นฐานปัทม์อะไรพวกนั้น ก็ลดรูปลงมานะครับ
01:15:04	คุณธนนาถ	แล้วก็อันนี้เป็นส่วนของที่เราจะสร้างความต่อเนื่องของการขึ้น จากชั้นล่างไปชั้นบนนะครับ ในชั้นล่างที่เป็นก่ออิฐธรรมดาทำสี ขาวเนี้ย พอเข้าไปข้างในลิฟท์ของคนพิการ เราก็พยายามจะ decorate ให้มันสัมพันธ์กับตัวเรือนข้างบนนะครับ ให้บรรยากาศ มันต่อเนื่องกันขึ้นไป
01:15:24	รศ.ประชา แสงสายันต์	อยากโชว์ texture หลังคานะ เข้าไปเห็นกระเบื้องเห็นระแนง ทำ ไม่ได้ครับรั้วไม่ได้ สุดท้ายใส่ sub roof แล้วก็ต้องทำเป็นผ้าปิดไป อันนี้ก็เป็นเพรสซิเดนเซียล คือหลังที่เป็นประธาน ก็เป็นห้องนวด ขนาดใหญ่ที่มีครบทุกอย่าง ก็ต้องเอาไอ้ตัวที่มันสวยที่สุดของ สถาปัตยกรรมไทยคืออาคารเครื่องลายองเข้าไปใส่
01:15:49	คุณธนนาถ	ก็จะเป็นภาพแรกเมื่อขึ้นไปถึงตัวสเปาจะเห็นภาพนี้แหละครับ แล้วก็บรรยากาศของ lighting ที่มันจะสลัวๆ นิดนึงนะครับ มัน จะให้ความรู้สึกแบบสบายๆ ขึ้น ตัวนี้เป็นส่วนที่เราจะเห็นว่า ตอนนี้ตัวเรือนเราเมื่อที่คุยกันว่ามันจะต้องกันฝนกันอะไรอย่าง นี้ เราก็ใช้วิธีการแลกเอา อย่างเช่นตัวหน้าโถงลิฟท์เราใช้การต่อ พาไลขึ้นมาเพื่อที่จะเชื่อมหลังคาให้เป็นชิ้นเดียวกัน แต่พอเราจะ ไปใช้วิธีการเดียวกันกับตรงเนี้ยกับส่วนอื่นๆ เนี้ย มันจะทำให้เกิด เป็นก้อนของหลังคาขายคา ละเราใช้วิธีการใส่ coverway เข้าไป นะครับ เพื่อให้มันบางที่สุดไม่ให้มันเห็นเท่าไรครับ

Time	Speaker	Audio
01:16:38	รศ.ประชา แสงสายันต์	อีกนิดหนึ่งก็คือเงาที่เกิดขึ้นจากหลังคา coverway เนี่ย ก็สุดขีดละ ครับ ตีมดอกบัวก็ต้องมา ดอกบัววงน้ำก็ต้องมา ทุกอย่างต้องมา ตามนัด
01:16:54	คุณธรรนาถ	ก็ดอกบัวอย่างที่เมื่อกี้บอกว่า concept เราไม่อยากจะให้เห็น ความเป็น coverway ชัดเจน แต่ว่าในเมื่อมันต้องมีแล้วอะ เราก็ สร้างความสนุกหรือสร้างประสบการณ์ให้กับแขกที่มาใช้ โดย การสร้างแพทเทิร์นมันขึ้นมาให้เหมือนกับมาเวลานี้คุณจะได้เห็น แบบหนึ่ง ถ้ามาอีกเวลาหนึ่งคุณก็อาจจะไม่เห็นก็ได้นะครับ แล้ว หลายทีที่เราไม่เห็นแต่มันสร้างความว้าวให้กับผู้ที่มาเห็นได้จริงๆ หลังจากที่เราได้เฝ้าดู มันเป็นหลังคาพื้นที่กระจกครับผม พิมพ์ กระจกก็ทันทานนะครับ ไม่ใช่สติกเกอร์ จริงๆ แล้วมันเหมือนเป็น การเล่าเรื่องต่อเนื่องจากของ landscape ขึ้นมานะครับ เป็นเรื่อง ระบบของน้ำ ดอกบัว อันนี้เราทำขึ้นมาเพื่อเมื่อเงามัน تابลงไป บนพื้นหรือว่าเป็นผนัง มันจะเหมือนกับเป็นสระน้ำ เป็นเงาน้ำที่ ละเอียดอยู่บนพื้นอยู่บนผนังนะครับ
01:18:02	รศ.ประชา แสงสายันต์	interior สวยมาก สีสันทันต้องเรียนอย่างงี้ด้วย แสงธรรมชาติสวย กว่านี้อีก อันนี้คือหลอดวอร์มไวท์ มองเข้าไปปั๊บมันเลยตกเหลือง ไปนิดหนึ่ง จริงๆ สีดูแล้วเย็นนะ ดูแล้วสดชื่นแบบเย็นๆ
01:18:18	คุณธรรนาถ	คือ interior เนี่ยเขาพยายามที่จะสร้างเรื่องราวเดียวกันนะ เรา พยายามจะสร้างความเป็นสุขุขทัยขึ้นมา โดยผ่านการใช้สีไล่ลาด (เครื่องสังคโลก มีสีเขียวหยกใส) เครื่องเคลือบต่างๆ แล้วก็การ match แล้วโจทย์อีกอย่างหนึ่งของที่เนี่ยคือว่า เนื่องจากมันมี เรือนชั้นล่างด้วยเนาะ ที่มีการกันห้องกัน เราต้องใช้พวกประตู หน้าต่างเขาอะให้ได้เยอะที่สุดนะครับ แล้วที่เนี่ยมันอยู่ชั้นใต้ถุน ซึ่งมันก็ไม่สูงมาก เราก็ต้องเอามา modify ในตำแหน่งที่สำคัญๆ แล้วก็ให้เกิดประโยชน์แก่เรา อย่างห้องเนี่ยก็จะเป็นห้องที่โล่งๆ หน่อย ไม่ต้องการ privacy มาก อย่างห้องทำเล็บทำอะไอย่างนี้ มันก็เปิด open ได้เยอะขึ้น อันนี้แนเขาก็พยายามจะเอาตัวไหม เนาะ ของที่โรงแรมสุขุขทัยเนี่ยเอามาใช้เป็นลูกเล่นเพื่อจะเชื่อม ความเป็นสุขุขทัยกับโรงแรมสุขุขทัยด้วยครับ

Time	Speaker	Audio
01:19:23	รศ.ประชา แสงสายันต์	ตรงนี้ที่บอกไปตั้งแต่ต้นแล้วว่า ตอนที่เราประชุมแบบกัน แล้วก็ โอมเนี่ยก็ให้ความสำคัญกับตรงนี้มากๆ เลย ซึ่งเราก็โอเคนะ ทดลองกันอยู่หลายอย่าง แล้วสุดท้ายก็ได้ความสดชื่น เราจะเห็น ว่าบางที่เนี่ยอย่างที่อาจารย์โอบอก เราไปเปิดแมกกาซีนหรือไปดู ที่ต่างๆ มันเป็นมุมที่เขาคัดสรรแล้ว เราตกอยู่ภายใต้การสะกด จิตของเขาไปแล้ว เห็นความงามตามเขา แต่เราอะบางที่เราไม่ได้ มององค์รวม อยู่ๆ ก็โดดขึ้นมาเป็นผนังอิฐแดงๆ หลายคนก็ อาจจะบอกมันแรง มันน่าจะสวย แต่มันภาพรวมมันร้อนเกินไป เราต้องการที่มันแบบนิ่งๆ เย็นๆ สบายๆ เบาๆ ในลักษณะของส ปาที่เข้ามาเห็นแล้วต้องสบาย
01:20:28	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	อันนี้ก็ตามลำดับการเข้าถึงเลยนะครับ เป็นลำดับเข้าไป
01:20:17	รศ.ประชา แสงสายันต์	พูดถึงคอร์ตรงเนี่ยยังไม่พูดถึงเรื่องหอยละกัน คือถ้าเป็นนอกชาน เต็มไปหมด อย่างชั้นสองเนี่ย space มันแยกเป็นชั้นเลย ชั้นบนก็ คือชั้นบน ชั้นล่างคือชั้นล่าง แต่พอนอกข้างข้างบนเนี่ย ทำเหมือน ถ้าเป็นศัพท์ไทยก็คือมี “ชานเล่น” อะ คือไม่ได้ปิดทั้งหมดแล้ว เว้นคอร์ตรงกลาง กลางนอกชานกดให้มันโล่ง ให้ space ข้างบนกับข้างล่างมันเชื่อมโยงต่อกัน เวลาขึ้นลงแล้วมันรู้สึก ว่า activity มันลื่นไหลขึ้น อันนี้ที่ไปที่ไปละครับ ก็คือแน่นอนว่า สถาปัตยกรรมไทยเนี่ยมีบรรพบุรุษมันอยู่นะครับ โมเดลเล็กๆ ใน ผลิตภัณฑ์ ถ้วยชามเล็กๆ เวลาเราไปดูเราก็เห็นว่าดีเทลที่ถ้วย ชามเล็กๆ นั้น จะเห็นว่าลายตรงปลายสุดเป็นตัวหางบ้านลมนะ ไปถามหาวันนี้ในสุขุทัยยังมีเรือนไม้เหลืออยู่ไหม มันไม่มีหรอก ครับ 700 ปีมันไม่มีถึงแล้วแน่ๆ แต่มันเกิดอะไรขึ้น ที่เห็นตรงนี้ ไม่ใช่ผมเห็นคนเดียวนะ กรมศิลป์เห็น พี่ไกรณฤทธิ์ ทำอุทยาน ประวัติศาสตร์ก็ใช้วิธีการตรงนี้ ทำเป็นหางวัน ที่เป็นหางวันผม โอเค มีพินำทางไปแล้วยิ่งสบายใหญ่ ตอนที่เรานำเสนอแบบเราก็ บอกว่าเราจะเปลี่ยน เพราะของเดิมเขามันเป็นตัวหางแบบตัว หาง เป็นแท่งยื่นๆ ออกมานะครับ ขอเปลี่ยนหน่อยตรงนี้ไม่ได้

Time	Speaker	Audio
	รศ.ประชา แสงสายันต์	เพราะว่าถ้าคุณต้องการให้เราทำให้มันเป็นสุโขทัย ตัวเหงาเนี่ย เป็นแบบนั้นไม่ได้ ก็ได้รับความร่วมมือครับ ไปจนถึงอาคารเครื่อง ล้ายของที่อาจารย์พงศกรออกแบบ
01:22:00	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	บอกวิธีเพราะว่าลูกศิษย์นั่งอยู่ คือเนี่ยแหละ รูปเนี่ยก็มีความคิด ว่าช่างที่เขาเขียนลายสังคโลกนะ เขาก็คงเป็นคนสุโขทัย น่าจะ นะ คงไม่เขียนหลังคาของชาติบ้านเมืองอื่น ก็เดาเอาเขาคงเขียน แบบนี้ ก็อาจจะไม่ใช่ของจริงแหละ แต่ว่าอีกอันหนึ่งที่เราก็คงไปดูว่า ลักษณะของการขมวดทำนองเนี่ยเขาก็ใช้กันในล้านนาก็มีมัน เป็นหางวันแบบล้านนาเมืองเหนืออะไรเงี้ย โจทย์คือเขียนยังไงให้ การขมวดที่มันคล้ายๆ เลขหนึ่งมียอดตรงเนี่ย มันดูไม่เป็นวัด ล้านนาเชียงใหม่ นะครับ แล้วอีกอันก็ได้วิธีอาจารย์ปัญญาแหละ คือท่านอาจารย์ทำบันลัมของเรือนไทยที่เสถียรธรรมสถาน คือ เดิมเหมือนจิกลายเข้าไปในตัวหางบันลัมชนิดนี้ นี่ก็แอบซึ้นกว่า ขึ้นไปอีกก็คือใช้เป็นฐานต๋านะครับ ก็เอาลายรักร้อยมันคือปูนปั้น ที่ชู้ลูกกรงของวัดนางพญานะ แล้วมันก็ต่อเนื่องมาจากที่โยที่พี่ ป้าพูดคือว่า มันเป็นสระน้ำมีดอกบัวต่างๆ มันคือดอกบัวที่มีก้าน ขึ้นมาจากคลื่นน้ำอะไรทั้งหลายประมาณนี้ ก็พยายามทำกันไป นะครับ
01:23:21	รศ.ประชา แสงสายันต์	นิดเดียว อีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญมากเลยก็คือว่า ฐานหลังใบระกาเนี่ย ใบระกาถ้าเป็นใบๆ เมื่อไหร่แล้วเนี่ยดูยังไงก็วัดครับ แต่เนี่ยเราเล่น เป็นระนาบเลย เป็นแผ่นแบนขึ้นไปเลยนะครับ คือพอตัวใบระกา ที่มันเคยเป็นใบๆ เนี่ยมันกลายเป็นแพทเทิร์นที่ซ่อนอยู่ข้างใน เพื่อทอนสเกล เพื่อสร้างความรู้สึก แต่ภาพรวมของมันเดี๋ยวไปดู รูปงานเสร็จ มันจะเป็นแผ่นเดียวกันคล้ายๆ กับบันลัมเลย ก็อยู่ในชุดของงานแบบรวยระกาแบบบันลัม
01:23:54	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	ดูไกลๆ เป็นบันลัม ดูใกล้ๆ เห็นเงาของใบระกาเหมือนเวลาเรา เขียนภาพจิตรกรรมแล้วเราใช้เส้นที่มันเบาละอะ ใส่ไล่ลายอะไร ทำนองเนี่ย สีครับ สีก็เปลี่ยนกระเบื้องหลังคาแล้ว ของเดิมเป็น ดินเผาสีดินเผาอะ ปลายแหลมด้วยที่อาจารย์ประชาหรือหลังคา เขาในรูปก่อนหน้านี้ นะครับ ก็เปลี่ยนมาใช้ปลายตัด อันนี้ก็มั้งทั้ง

Time	Speaker	Audio
	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	เรื่องของการทำงานที่ไปดูมาสีของโบราณวัตถุแบบสุโขทัยมันอาจจะไม่ใช่เคลือบแล้วเป็นสีนี้นะ แต่มันอาจจะเหมือนแบบไปถึงโลหะผสม แบบที่มันกลายเป็นสีเทาๆ เข้มๆ แบบนี้ แล้วก็อีกเรื่องหนึ่งที่สำคัญคือมันเป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ไปถึงสถาปัตยกรรมในเขตรั้วของโรงแรมสุโขทัยนะครับ พอสถาปนิกใหม่มาวางอยู่ในรั้วเดียวกัน มันก็เชื่อมโยงกันด้วยสีของวัสดุในระดับหนึ่ง
01:24:55	รศ.ประชา แสงสายันต์	มีทีมงานของโรงงานบางท่านนะครับ พยายามจะเสนอเราว่าให้ใช้สีเหลือง สีส้ม สีเคอราคอตดำไหม อันนี้ก็ต้องยืนยันกันเสียงแข็งเลยว่าเราคิดแล้ว โยก็อ้างอิงจากภาพพวกนี้ครับว่ามันคืออะไร เพราะเขาเข้าใจอย่างนั้นอะครับ ฝรั่งเศสเข้าใจว่าเรือนไทยมันก็ต้องหลังคาสีส้มๆ นิ ผมบอกยืนยันไม่ได้ มันภาษาใหม่ ความรู้สึกใหม่ สีก็ต้องใหม่ แต่จริงๆ สีก็ไม่ได้ใหม่นะ สีใกล้เคียงสีนี้เนี่ยในโบราณมันมีสองตัว คือกระบืออิงหินชนวน กับอีกตัวหนึ่งคือกระบืออิงชุตะกั่วอม (ตะกั่วบริสุทธิ์)
01:25:34	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	ก็โบราณสถานนะครับ พวกที่ลูกกรง บรรยากาศต่างๆ แล้วก็ที่อาจารย์ประชาพูดคร่าวๆ แล้ว ความพื้นฐานที่ปูนฉาบมันกะเทาะไปหมดแล้วอะนะ เหลือแต่โคลนข้างใน (“โคลน” หมายถึง ปูนปั้นที่พอกไปตามแบบที่ร่างไว้ก่อนขึ้นลาย) เราก็เอามาปรับใช้นะครับ รวมถึงการสร้างช่องเปิดต่างๆ
01:25:56	รศ.ประชา แสงสายันต์	มันก็ไม่ได้ตั้งใจทั้งหมดหรอกครับ ที่ผิดก็มี พื้นที่อยากจะได้เป็นกระบืออิงดินเผาสีเทาดำนะครับ สุดท้ายเนี่ยมันเป็นแฮนด์เมดอะ มันก็มีกระเดือมีอะไรบ้าง โรงแรมก็ concern เรื่องแขกเดินสะดุดหกล้ม สุดท้ายเลยไม่ได้ สุดท้ายก็ต้องถอยแยกมาเจอกันครึ่งทาง
01:26:17	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	ภาพดอกบัวเนี่ยอะมากนะครับ ในโบราณวัตถุ ศิลปะวัตถุแบบสุโขทัยนะ ลายเครื่องมงคลร้อยแปดในรอยพระพุทธรูปาทนะครับของสุโขทัยนะ แล้วก็แผ่นหินชนวนที่เพดานมณฑปวัดศรีชุมนะครับ แล้วก็โบราณวัตถุต่างๆ ถูกนำมาเอามาใช้ อันนี้คือจริงๆ มันเป็นซิกเนเจอร์เหมือนกันนะ เพราะว่าดอกบัวที่เพดานของวัดศรีชุมมันแปลกประหลาดมากเลย คือมันมีกลีบตรงเนี่ย 7 กลีบ ในขณะที่ในเวลาเขียนทั่วไปมันจะเป็น 8 กลีบ เพราะว่ามันเป็น

Time	Speaker	Audio
	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	กึ่งกลางด้านกับทแยงมุมทั้งสี่ใช้ไหมครับ แต่ว่าอันนี้มันจะเป็น 7 นะ มันเลยดูแล้วเป็นเฉพาะตัว ทำให้เชื่อมโยงไปถึงความเป็นศิลปะของวัดศรีชุมตรงนั้นได้นะครับ นี่ก็ถูกเอามาใช้ทั้งแบบที่มีรายละเอียดมากหน่อย เพื่อให้สัมพันธ์กับภาพรวมเช่น เอามาทำเป็นหย่องหน้าต่าง หรือว่าเอาลวดลายออก เอาการบากลายออก เอามาเฉพาะขอบเส้นลวดน่ะครับ แล้วก็เอามาเฉพาะโปรไฟล์ข้างนอก เอามาใช้เป็นโลโก้ เอามาใช้เป็นขอบที่ใช้ตกแต่งในพื้นที่สระน้ำน่ะครับ แล้วก็อันนี้คือโลโก้ของโรงแรมสุโขทัย มันจะเป็นรูปข้าวหลามตัดที่เรียงกันอยู่ในทรงจอมแห ก็เห็นว่าเดี๋ยวจะมีการเอารูปข้าวหลามตัดเนี่ยมาใช้ในองค์ประกอบต่างๆ เยอะไปหมดเลย อันนี้ดอกบัว 7 กลีบ มีทั้งแบบที่เอาเฉพาะเส้นลวดโปรไฟล์มาใช้ และมีแบบที่เป็น solid มาใช้แล้ว
01:27:51	รศ.ประชา แสงสายันต์	ฉลุแล้วที่ไม่เสียที่ก็เอากลับมาใช้ล่ะครับ คณะมัณฑนศิลป์ มหา ลัยศิลปากรใช้เป็น 8 กลีบน่ะครับ ไม่ใช่ 7 inspire มาจากตัวเนี่ยแหละครับแต่เขาทำ 8
01:28:02	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	แต่อันนี้ไปเปิดตำราดูแล้ว เดี่ยวจะรู้สึกว่ามันเป็นสถาปัตยกรรม คณะมัณฑนศิลป์หรือเปล่า มันต้องดีไซน์หรือต้องทำการบ้านนะ ไม่ได้เลยเนี่ย ที่อาจารย์ผู้จัดตอนตรวจแบบมันเป็นอย่างจริงจัง นะ อันนี้ก็เอามาใช้ในส่วนต่างๆ ที่แนบเอามาฉลุทำเป็นเครื่องตกแต่งผนังน่ะครับ
01:28:25	รศ.ประชา แสงสายันต์	แล้วก็ลดทอนรายละเอียดต่างๆ ลงหน่อย พอใกล้ตาละเอียด หน่อยก็ฉลุเยอะหน่อย พอเป็นงาน landscape เนี่ยต้องการ เพลนใหญ่ๆ ดีเทลมากที่สุดก็ลดรายละเอียดบางอย่างลงไป
01:28:34	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	เออเนี่ยความเย็นสะกดจิตดูใบบัวลอยอยู่ที่ผิวน้ำนะ ก็ไปทำเป็น แพทเทิร์นต่างๆ ได้
01:28:45	รศ.ประชา แสงสายันต์	อะไรอย่างเงี้ยที่ส่งแรงบันดาลใจให้เรานะครับ
01:28:57	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	อันนี้ภาพของตัวอาคารหลักของโรงแรมสุโขทัยครับ คุณดีไซน์เนอร์ มีคุณเอ็ด ทูตเติลต่างๆ นาๆ เนี่ย ใช้ฐานหน้ากระดานซ้อนกันของ เจดีย์พุ่มข้าวบิณฑ์สุโขทัยเอามาทำเป็นองค์ประกอบแบบแคบๆ

Time	Speaker	Audio
	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	สูงๆ ใช้ ที่นั่นเขามีชื่อเรียกเล่นๆ ว่า "หางจะแซ่" หางจะเข้มน เป็นฐานของเจดีย์พุ่มข้าวบิณฑ์ แต่ว่าเขาก็เอามาชะลุดฟอร์มให้ มันชะลุดขึ้น แล้วก็มิลเลอร์บนล่างกลายเป็นชาตัง เป็นเสาอะไร ต่างๆ แล้วก็เอามาใช้ นะครับ ตัวนี้ก็เป็นแพทเทิร์นที่เอาโลโก้ของ โรงแรมมาทำเป็นแพทเทิร์นของผนังเหนือหัวเตียงในห้องพัก เรา ก็เอามาตัวโลโก้ข้าวหลามตัดที่ว่าดูไกลๆ ก็เห็นรูปนี้ เข้ามาใกล้ๆ ก็เห็นข้าวหลามตัด ที่เป็นร่างแยกร่างย่อยซ้อนอยู่ข้างในเป็นโลโก้ ของโรงแรมนะ การสร้างกรอบภาพโดยการใส่กรอบของดอกบัว 7 กลีบที่ว่า ทำให้มองเห็นตัวอาคารที่เป็นสปาหรือแม้แต่การเรียง แผ่นไม้เพื่อที่จะเอามาสร้างแพทเทิร์นของบานประตู มันคือ ฟอร์มของรูปข้าวหลามตัดตรงนี้นะครับ
01:30:18	รศ.ประชา แสงสายันต์	ก่อนที่มันจะมาถึงตรงนี้ก็จะมีเรื่องขัดใจบ้างนะครับ คือถ้าสังเกตดู มาแต่ต้นจะเห็นว่าโลโก้เขาเนี่ยเส้นบางมาก แล้วก็ดู simplify แบบ หลุดไปจากเราเยอะเลย เพราะว่า process ของเขาจะต้องไปจด ทะเบียนเปลี่ยนชื่อเดิมเขาชื่อ "สปาโบราณิก้า" แต่ว่าเราทำ โครงการนี้ไปเปลี่ยนชื่อเลยเป็น "เดอะสุขุทัยสปา" เพราะฉะนั้น เขาก็เปลี่ยนโลโก้ใหม่ เราก็พยายามผลักดันแต่ไม่ทันเพราะว่า ทีมงานเขาก็ทำกันเอง
01:30:42	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	อันนี้เป็นหางจะแซ่ที่ว่า แต่ว่าเอามาปรับให้มันหลากหลายขึ้นไป อีกนะ เป็นมือจับนะครับ เป็นเสาของตัวชั้นวางของที่ผนัง เอามา ทำเป็นตัวติดด้านล่างของคันทวยหูช้าง เป็นเสาอันนี้คล้ายเดิม คือมีทั้งนั้นเลย เอามาทำตอนะครับ ความคอร์ดกลางเวลาทำ แบบร่างไปเสนองานจริง มันก็ต้องมีของที่เรายากได้อยู่แล้ว และก็มีของที่เป็นคู่เทียบ เป็นตัวเปรียบเทียบนะครับ เพื่อที่จะทำ ให้เขาเห็นว่าเราคิดให้รอบด้านหมดแล้วนะ อันนี้คือคอร์ดกลางที่ มองทะลุเข้าไปปลายตาสุดเลย คอร์ดที่เป็นน้ำอยู่กลางโครงการ นะครับ ก็เป็นของที่นั่นแหละ โจทย์หนึ่งก็คือถ่ายรูปอะนะ ก็คิดว่า มันต้องไม่เป็นรูปเคารพ แล้วเพื่อความสบายใจอย่างที่บอกไป ความสวยงามที่มาพร้อมกับความสบายใจ แล้วถ้ามันเป็น สถาปัตยกรรม มันก็ไม่ควรจะเป็นสถาปัตยกรรมที่มีความเห็น

Time	Speaker	Audio
	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	ภาพชัดเจนของอาคารทางศาสนา ก็เรื่องความสบายใจเหมือนกัน เพราะฉะนั้นก็เสนอให้เห็น มีตั้งแต่แบบที่เรียบง่าย และแบบที่ค่อนข้างลดทอนไปแล้ว แสดงความเชื่อมโยงกับอาคารหลัก โครงการหลักของโรงแรมสุขุขทัยนะครับ แบบที่มีการนำเอาช่องเปิดที่เป็นกราฟิกรูปช่องแหลม (มณฑปวัดศรีชุม) ตรงนี้ของทางเข้าหลักมาปรับใช้
01:32:30	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	แล้วก็มีคลายกระทงแบบสุขุขทัย ช่างในนี้ก็เหมือนจะเป็นที่ตั้งโคมลอยประทีปนะครับ จุดไฟจริง ๆ แล้วก็ตรงนี้เป็นแผงฉลุเป็นลวดลายดอกไม้ เป็นโลหะเป็นกลีบบัวต่างๆ ส่วนเรื่องของหอยสังข์เราไปคิดดูแล้วว่ามันก็น่าจะเป็นเรื่องของความเป็นมงคล เป็นเรื่องของความร่มเย็นอะไรต่างๆ โดยที่มันเป็นความหมายในเชิงบวก ที่ไม่ใช่รูปสัญลักษณ์ทางศาสนาที่จับต้องยากอะไรทำนองนั้นนะครับ ก็เลยขอปรับใช้รูปหอยสังข์สีขาว แล้วก็มีการขีดเป็นทักษิณาวรรตเอามาปรับใช้ ก็จริงๆ อยากได้ความเปรี้ยวของหางจระเข้แบบนี้เนาะ แต่มันก็กลายเป็นว่าต้องเดินต่อระบบอะไรเข้าไป
01:33:21	คุณธนาถ	ที่เกริ่นไว้แล้วเรื่องการเดินท่อในระบบนะครับ ทำให้ตัวสัดส่วนของขาจระเข้ที่เราอยากจะได้แบบเปรี้ยวๆ เบาๆ มันกลายเป็นว่าคุณจะต้องมีความ requirement ของเรื่องท่อที่จะใช้ อย่างเช่นต้องมีท่อน้ำแล้วก็ท่อไฟ เนื่องจากว่าเราอยากจะทำให้ตัวหอยสังข์มันสามารถที่จะรดน้ำลงมาได้เบาๆ ให้สร้างบรรยากาศในคอร์दनะครับ แล้วก็ไฟเปิดในตอนกลางคืน ก็จะเป็นเป็นหอยลอยอยู่ในอากาศ เพราะว่าเราเลือกใช้พื้นของตัวสระเนี่ยเป็นสีดำ รวมถึงตัวหางจระเข้ด้วย ถ้าเมื่อไหร่ที่สังเกตดูในองค์ประกอบอื่นตอนนี้มันเป็นสีเงินๆ silver nitrate อะนะครับ แต่จะมีแค่จุดนี้จุดเดียวที่เราขอว่าให้มันเป็นสีออกโทนสำริดดำๆ หน่อย เพื่อที่จะสร้างบรรยากาศให้เปลี่ยนไปตอนกลางคืนครับ
01:34:11	รศ.ประชา แสงสายันต์	ฮ่าๆ อีกนิดหนึ่งคือตอนที่ทำหอยตัวนี้เนี่ยนะครับ คิดไปถึงขนาดว่า จะเคลือบสารเรืองแสง แล้วมันก็เก็บพลังงานแสงไว้ พอตกเย็นมาไอ้โหม้นเปล่งปลั่ง ทดลองทำแล้วนะครับ ทดลองทำแล้วจริงๆ

Time	Speaker	Audio
	รศ.ประชา แสงสายันต์	แต่ว่ามันอมเขียวไปหน่อย มันจะอมเขียวเหมือนไส้สวิตช์ไฟ แต่ก็ๆ ไฟหลังเต่าเราเมื่อก่อนเนี่ยครับ
01:34:33	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	ปริมาณของลวดลายมันไม่ได้ตามที่คิดไปพอสมควร แต่ก็อยู่ใน สถานการณ์ที่ไปต่อได้นะครับ จบแล้วครับ
01:35:02	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	มีใครถามได้ไหมครับ ไม่จำเป็นต้องให้อาจารย์ประชาขมวดม้วนให้ หน่อย
01:35:10	รศ.ประชา แสงสายันต์	ก่อนเลยเวลามาแล้วนะครับ ผมว่าก็ถามกันที่หลังแล้วกันเพราะ คนรู้จักกันทั้งนั้น สิ่งหนึ่งที่อาจารย์ปัญญาบุกเบิกทางมานะครับ ก็คือความอดทนที่จะสู้กับกระแสสังคมที่เราก็ต้องยอมรับว่ามันก็ ปรับตัวพัฒนาตัวไปควบคู่กับสถาปัตยกรรมไม่เดิน อาจารย์ ปัญญาก็พยายามยืนหลักตรงนี้มาตลอด แข็งแรงมาก คือสู้กัน ตรงนี้มาตลอด หลักสูตรที่อาจารย์ปัญญาทำจากวันแรกน้องๆ หลายคนก็จะเห็นว่าเราก็ค่อนข้างจะแข็งแกร่งพอสมควร แต่ มาถึงวันนี้ก็บอกได้เลยบอกว่าเป็นกำลังใจให้น้องๆ นักเรียนนะ หน้าใหม่ๆ เนี่ย เราพยายามที่จะเอาสถาปัตยกรรมมารับใช้สังคม ปัจจุบันจริงๆ ให้ได้ เอาสถาปัตยกรรมไทยมารับใช้สังคมจริงๆ ให้ ได้ ไม่ใช่ที่เราจะต้องทำแต่สถาปัตยกรรมไทยที่มันดูแล้วมันอึดค เริ่ม ดูแล้วมันโบราณอย่างเดียว สังเกตเห็นจากโครงการนี้ที่เรา บอกว่ามีความสุข ความรู้สึกสดชื่น ความใหม่ขึ้นมาเนอะครับ แล้ว ก็การที่ผนวกผสมผสานมรดกทางวัฒนธรรมเข้ามา ก็เป็นงาน สอน อันนี้ก็เดินตามนโยบายอาจารย์ปัญญาทำทุกอย่างไว้เพื่อ สอนลูกศิษย์นะครับ ก็อยากจะให้กำลังใจทุกคนน้องๆ ลูกศิษย์ ทั้งหลายว่าเรามาถูกทางละนะครับ แต่ว่าต้องสั่งสม ประสบการณ์อีกหน่อยหนึ่งเท่านั้นเอง ขอขอบคุณครับ
01:36:48	พิธีกร รศ.ปารณ ชาติกุล	กราบขอบพระคุณท่านวิทยากรทุกท่านนะครับ ก็ระหว่างนี้ผมว่า การบรรยายครั้งนี้ประทับใจมากๆ ครับ ตอนนี้มีโอกาสดีๆ ถ้า ใครอยากมีคำถามสำหรับท่านวิทยากรเชิญได้เลยนะครับ แล้ว น่าจะพอมีเวลาซัก 5 นาที อะไรอย่างนี้ มีไหมครับ?
01:37:22	ผู้ถามคนที่ 1	ช่องเล็กๆ ที่เข้าไปสอบข้างบน ของเดิมเนี่ยมีลวดลายใช่เปล่า?

Time	Speaker	Audio
01:37:33	รศ.ประชา แสงสายันต์	หมายถึงช่องทางเข้าใช้ใหม่ครับ คือหลักฐานภาพถ่ายก็ดินะครับ หลักฐานโบราณคดีก็ดี สถานที่มันไม่เห็นนะครับ เพียงแต่ว่าก็ถ้า พูดถึง มันก็อาจจะมีนะครับ เพราะว่ามันอาจจะเป็นอย่างประกอบ หนึ่ง หลังพระพุทธรูปประธานนะครับ เพียงแต่ว่าไอ้จุดนี้เนี่ย ก็ อย่างที่เรียนไปแล้วว่ามันก็อาจจะโชคดีของคนรุ่นเรา คือพอมัน หายไปแล้ว มันอินสไปลงไปในะครับ ผมก็ไม่ทราบเหมือนกัน คือถ้าจะบอกว่ามันก็ขัดแย้งกับหลักฐานที่ปรากฏ แต่ถ้าจะ บอกว่าไม่มี มันก็ดูเหมือนกับว่ามันเป็นไปได้หรือ? อาคารที่มันมี การประดับตกแต่งศิลปะขนาดนั้นมันจะไม่มีเลยหรือ?
01:38:34	ผู้ถามคนที่ 1	เราไม่พบข้อมูลใช้ใหม่ครับ?
01:38:36	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	คือหลักฐานที่เห็น โบราณสถานที่เก็บข้อมูลนะครับ ก็อาจไม่มี การระบุแน่ชัดว่าเมื่อแรกเริ่มเป็นยังไง ว่ามันจะมีลวดลายตรงนั้น หรือเปล่า แต่ว่าโบราณสถานที่เห็นก็น่าจะผ่านการบูรณะจาก กรมศิลปากรมาแล้วขั้นหนึ่งนะครับ ที่นี้ในมุมมองของผู้ออกแบบเนี่ย ผมคิดว่าอาจจะไม่ได้มีลวดลายนะครับ ด้วยความที่มันจะมี โครงสร้างโบราณสถานจริง จะมีโครงสร้างหลังคาเครื่องไม้ไป เสียบอยู่แล้ว โดยการประมาณก็ต้องเข้าใจว่าในสมัยนั้นยังไม่มี ไฟฟ้าแสงประดิษฐ์นะครับ มีแต่แสงประทีปจุดเทียนอะไรต่างๆ เพราะฉะนั้นการที่จะมีการส่องสว่างไปจนถึงโครงสร้างภายใน หลังคาจั่วที่พุ่งไปชนผนังมณฑปเนี่ย อาจจะไม่ตรงนั้นนะครับ คิดว่าด้วยความที่เป็นมุมมองที่ยากลำบากในการมอง แล้วก็แสง สว่างส่องไปไม่ถึง คิดว่าไม่น่าจะทำลายประดับส่วนนั้น
01:39:39	ผู้ถามคนที่ 1	ที่เราเอามาใช้เนี่ยเราไม่ได้ตั้งใจจะให้มันดูแล้วเป็นไทยอะไรใช้ ใหม่?
01:39:48	รศ.ประชา แสงสายันต์	คือเราต้องการสะท้อนให้เห็นภาพจำของสุโขทัยผ่านงานกราฟิก ครับ
01:40:01	ผู้ถามคนที่ 1	ซึ่งข้อมูลเราไม่ครบ? มันมีแค่นี้ใช้ใหม่? คือเราเห็นแต่กรอบของ มันถูกไหม? เราก้ใช้แค่นั้น
01:40:17	รศ.ประชา แสงสายันต์	ก็คือสิ่งที่เราเห็นคือภาพโบราณสถาน แต่ว่าการถอดรหัสมัน ไม่ใช่การแบบว่าไป copy หรือทำซ้ำ เรามองเห็นสิ่งนั้นเนี่ยใน

Time	Speaker	Audio
	รศ.ประชา แสงสายันต์	ฐานะของกราฟิกของเส้นที่มันดูแล้ว หนึ่งคือเป็นภาพจำ สองคือมันทับกับความรู้สึกของผู้คน ซึ่งสองตรงนี้เป็นหัวใจหลักเลยของการถอดรหัส เราก็คลี่คลายออกมา
01:40:48	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	ตอนที่เรากำลังทำแบบร่างครับ ก็มีการพูดคุยประเด็นตรงนี้ อันนี้เรื่องที่ตรวจแบบปี 3 อยู่ตอนนี้เลย คือปี 3 เนี่ย ให้โจทย์แล้วก็เด็ก ๆ ก็พยายามจะออกแบบสถาปัตยกรรมที่มันแสดงความเฉพาะตัวที่นี้ลักษณะของสถาปัตยกรรมไทยในยุคสมัยที่เด็ก ๆ เอามาใช้ในตัวอาคาร มันเป็นเรื่องของการย่อมุม เป็นเรื่องของสัดส่วนต่างๆ ที่มันเป็นลักษณะสามัญของสถาปัตยกรรมไทยในทุกยุคสมัย ที่ใช้กันมาแล้ว หรือถ้าเราจะตัดเอาเฉพาะฟอร์มที่มันค่อนข้างจะเรียบเกลี้ยงเนี่ย ทีมงานน่าจะครบก็เลือนดูแล้ว เห็นว่ามุมเนี่ยของโบราณสถานสุโขทัย เป็นของที่แสดงความเฉพาะตัวได้มากนะครับ คือถ้าเกิดว่าเราเล่นเรื่องความย่อมุมเนี่ย มีการย่อมุมแบบในทุกศิลปะทุกยุคสมัยอะไรทำนองนั้นนะครับ หรือแม้แต่ฟอร์มที่เป็นเรื่องของทรงจั่วหรือว่าเส้นจอมแหมันเป็นลักษณะร่วมกลางๆ ที่ใช้ร่วมกันในสถาปัตยกรรมไทยสืบเนื่องกันมาอยู่ล้วยนะครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ถ้าอยากจะให้คนที่เห็นภาพเนี่ย สมมุติว่าดูระยะไกลแล้วไม่ได้อ่านตัวหนังสือ ซึ่งจริงๆ ก็ต้องดูนะ ถ้าแท็กซีเลี้ยวเข้าจากถนนสาทรมาต้องปักหมุดว่านี่คือโรงแรมสุโขทัยเนี่ย เขาก็มีอยู่แล้ว อีกอันหนึ่งคือกลุ่มเป้าหมายเขาอาจจะ เป็นชาวต่างชาติด้วยที่มาใช้นะครับ เพราะฉะนั้นถ้าเขาได้มีภาพเนี่ย เป็นภาพจำหรือเชื่อมโยงไปถึงประสบการณ์ที่ได้พบเห็นมานะครับ มันก็เป็นภาพที่มันไม่ใช่รูปเคารพหรือว่าเป็นลักษณะที่เป็นดีเทลที่ต้องใช้เวลาหรือประสบการณ์คิดย้อนไปยาวนานกว่าจะจำได้อะไรทำนองนี้ครับ ก็เลยเลือกใช้ของที่เป็นแบบนี้ แต่ก็อย่างที่เรียนคือเป็นเรื่องของการทดลองเหมือนกันครับ
01:42:52	ผู้ถามคนที่ 2	ขอบคุณครับ คือมาฟังก็รู้สึกมีความสุขนะ มันเหมือนดูสถาปัตยกรรม มันเหมือนดูงานศิลปกรรมไปในที่เดียวกัน เพราะว่าเราได้เห็นความตั้งใจของผู้ออกแบบในการสร้างสรรค์งานสถาปัตยกรรมขึ้นขึ้นมา แล้วก็อันเนี่ยผมว่ามันเป็นตัวอย่าง

Time	Speaker	Audio
		ที่ดีมากอันหนึ่งนะ ที่จะตอบคำถามใครหลายๆ คน หรือโดยเฉพาะน้องอาจจะเป็นเด็กๆ ใหม่ๆ ที่มองว่าสถาปัตยกรรมไทยเนี่ย มันเป็นของที่เป็นของโบราณรีเปล่า เป็นของอดีตเท่านั้นรีเปล่า อันนี้เป็นคำตอบอันหนึ่งที่เห็นได้ว่าสถาปัตยกรรมไทยมันเดินต่อมาได้ แล้วสิ่งที่เราเห็นรู้สึกเหมือนเรากำลังเห็นเด็กใหม่ๆ คนหนึ่งนะครับ ที่เขาเติบโตขึ้นมาแล้วมองเข้าไปในแววตาเขา แล้วก็เห็นปู่ย่าตาทวดเขาอยู่ในนั้น มันเหมือนกับว่ามันมีการสืบสานมาสืบสายมา แล้วก็อยากให้กำลังใจทุกๆ คนที่แบบมาดูเนอะ แล้วก็คิดว่าสถาปัตยกรรมไทยมันเป็นยังไง วันนี้ก็คิดว่า จะเข้าใจมัน นอกจากที่เราเคยเห็นเรือนไทยในแบบโบราณ ซึ่งมันน่ากลัวนะ เรือนไทยบางหลังเนี่ย ผมขึ้นไปผมรู้เลยว่ามันมีแน่ๆ นะ ฝึะนะ มันน่ากลัวมากเลยนะ แต่ว่าเรือนไทยอันนี้เราดูแล้วมันสบายตาสบายใจแล้วก็คิดว่าวันหนึ่งมีโอกาสก็อยากจะเข้าไปชมของจริงบ้างนะครับ ขอบคุณครับ
01:44:18	พิธีกร รศ.ปารณ ชาติกุล	ขอบคุณครับ ขออนุญาตเป็นคำถามสุดท้ายแล้วกันนะครับ
01:44:26	ผู้ถามคนที่ 3	ความสุขของการทำงานนี้เสร็จมีอะไรบ้างเหรอครับ?
01:44:37	รศ.ประชา แสงสายันต์	ตอบแบบขำๆ นะ ได้ค่าแบบคุ่ม แต่ว่าก็เป็นคำถามที่ดีนะครับ คือผมคิดว่าผมได้ตอบไปแล้วแต่ผมจะทวนให้ฟัง คือในบทบาทของการที่ต้องรับไม้ต่อจากอาจารย์บุญญเนี่ย เราต้องหาทางให้สถาปัตยกรรมไทยมันไปต่อได้ เพราะไม่งั้นเราก็จะย่ำอยู่กับที่ เราก็จะมีแต่สถาปัตยกรรมที่มันประเพณีแบบแผนฉันทลักษณ์ จนกระทั่งเราไม่รู้ว่าจะเอาสถาปัตยกรรมไทย เอามรดกของชาติไปปรับใช้ใคร จะไปยังไง ก็ได้โอกาสมาก ทั้งทีมงานทั้งอาจารย์ไอ้ทั้งน้องโย แล้วก็สถาปนิกอีกหลายท่านที่อยู่ในอีกฝ่ายหนึ่งนะครับ ก็เข้าใจอะว่าเราต้องการที่จะทำให้สถาปัตยกรรมไทยมันรับใช้สังคมปัจจุบันให้ได้ เนี่ยคือความสุขของมัน
01:45:35	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	ขอสั้นๆ อีกนิดนึง คืออาจารย์จะทำงานแล้วก็ตรวจแบบร่างพวกเราประมาณนี้นะ ถ้าให้กลับบ้านนอนหลับสบายใจประมาณนี้

Time	Speaker	Audio
	รศ.พงศกร ยิ้มสวัสดิ์	คือเราอยากจะรู้สึกอย่างน้อยคำแนะนำหรือตัวอย่างที่เรา ไม่ใช่ตัวอย่างที่มันเป็นคำตอบนะ หมายถึงกระบวนการทำงานที่ ได้แนะนำอยู่นี้ อย่างน้อยเราก็ได้ทดลองวิธีนั้นในการทำงาน จริง แล้วเราอยากจะรู้สึกด้วยตัวเองว่ามันเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดผล สัมฤทธิ์ในการออกแบบได้ในวิธีหนึ่ง เราก็เลยอยากจะทำให้เรา มั่นใจขึ้นในการทำงาน ในการถ่ายทอดเรื่องนี้ แล้วก็เป็นอย่างที่ที่ ลูกศิษย์คนที่มาฟังเรื่องนี้ ประสบการณ์ก็เอาไปทำให้มันเป็นวิธี ของตัวเองต่อไปอีก คือได้วิธีหนึ่ง อาจารย์อีกหลายๆ ท่านที่มา แนะนำอยู่มันก็จะเป็นวิธีการที่เขาไปหาช่องทางที่จะพิสูจน์สิ่ง เหล่านั้นว่ามันไปต่อได้ดีนะครับ ก็อันนี้เป็นเรื่องหนึ่งแล้วก็ อยากจะให้ทุกคนได้ไปทดลองต่อนะครับ แล้วก็ของที่ทำมัน ลำบากตรงที่มันไม่ได้เห็นผลในช่วงเวลาอันรวดเร็วอะ แต่ว่ามัน อาจจะต้องใช้ระยะเวลาค่อยๆ เก็บไปเรื่อยๆ ความสุขที่ทำงานนี้ เสร็จ ก็ลองนึกดูว่าความสุขที่เขียนแบบร่างเสร็จบ้างไม่เสร็จบ้าง ตอนเที่ยงวันอังคารวันศุกร์น่ะ แล้วก็ตอนตรวจแบบร่างเสร็จวัน อังคารวันศุกร์ก็ระดับหนึ่ง ส่งโปรเจกต์ระดับหนึ่ง สอบมิดเทอม ปิดเทอมเสร็จก็อันหนึ่ง ก็ประมาณนั้น มันยังไม่จบนะ ก็ค่อยๆ ว่า กันขึ้นไป สังคมประสบการณ์
01:47:33	คุณธนนาถ	อันนี้จะตอบถึงความสุขในฐานะผู้ประกอบวิชาชีพนะครับ ใน สองส่วนเนี่ย ส่วนที่หนึ่งคือรู้สึกว่าการดีไซน์งานชิ้นนี้มันได้รับ ความร่วมมือจากที่ landscape lighting ใดๆ พูดภาษาเดียวกัน เราเดินไปด้วยกัน เพราะฉะนั้นความกลมกลืนของงานมันจะกลืน กันไปหมด ตั้งแต่ทางเข้า เดินเข้าไปถึง Interior จนเดินออกมา มันเป็น combine เป็นเรื่องเดียวกันไปหมดละนะครับ อีกส่วนหนึ่ง ก็คือว่าสิ่งที่เราพยายามจะสอดแทรกเข้าไปในงานออกแบบ ทั้งหมด มันมีคนเห็นนะครับ อย่างเช่นตัว chairman ของโรงแรม เอง HRI นะครับ จากห้องงมาเนี่ยเขาชื่นชอบมาก แล้วเขารู้สึก ว่ามันมีสตอรี่อะไรที่มันสัมพันธ์ผูกพันอะไรอย่างเงี้ยอยู่ในนี้หมด จนถึงขนาดจะให้ทำเป็นแกลลอรี่สำหรับการเล่าสตอรี่นี้ นะครับ รวมถึงแขกที่มาใช้เขาก็รับรู้สัมผัสได้ถึงความเป็นสุขที่ยั่งยืนที่เรา

Time	Speaker	Audio
	คุณธนาถ	สอหดแทรกเข้าไป อันเนี่ยคือสิ่งที่เหมือนกับเราพยายามทำอะไรอย่างหนึ่งแล้วคนมันเห็นว่าสิ่งที่เราพยายามจะสื่อสารมันคืออะไร เนี่ยความรู้สึกอย่างหนึ่งครับ
01:48:42	พิธีกร รศ.ปารณ ชาติกุล	ครับ ขอเสียงปรบมือให้กับวิทยากรของเรา นะครับ กราบ ขอบพระคุณวิทยากรทั้งสามท่านเป็นอย่างสูง นะครับ